

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА**  
**ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ**  
**ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ**  
Посл. бр. К.В. бр. 02/2006

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА**

**Са главног претреса од 08.11.2006. године**

**НАСТАВЉЕНО 08.11.2006.ГОДИНЕ**  
**Са почетком у 09,00 часова**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала седите.Добар дан свима.

**Констатује се да су на главни претрес приступили:**

**из Окружног затвора приведени оптужени Митровић Радослав, опт.Репановић Радојко, опт. Јовановић Ненад, опт.Чукарић Слађан, опт. Нишавић Милорад, опт. Петковић Зоран, опт.Петковић Мирослав, опт.Папић Рамиз.**

**Да су приступили заменик Тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**

**Пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**

**присутни су и браниоци оптужених адв. Мирјана Несторовић, адв. Игор Исаиловић, адв. Вељко Ђурђић, адв. Владиса Васиљковић, адв. Милан Бирман, адв. Татомир Лековић, адв. Горан Фолић, адв. Ненад Војиновић и адв. Палибрк Драган.**

**Приступио адв. Горан Петронијевић,**

**Присутни сведоци Вељковић Велибор, Ђорђевић Новица Поповић Анђелко,**

**Сведок Ђричић Милан није приступио, позив уредно примио.**

**У заседању остаје сведок Велибор Вељковић, остали сведоци удаљени из заседања.**

**Суд доноси**

**Р Е Ш Е Њ Е**

**да се главни претрес одржи.**

**НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА**

**Наставак саслушања сведока Вељковић Велибора.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо наставити данас са Вашим саслушањем. Да се вратимо на командира Репановић Радојка, када сте говорили да сте чули да је упутио неке речи у смислу наредбе да се иде и да се како сте рекли убијају људи. Да ли сте Ви запамтили које су то речи, које је упутио овде оптужени Репановић?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не могу уопште, нити могу да се сетим како сам ја одбио да извршим то наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На знате ни Ви шта сте рекли?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не. Знам да нисам само хтео да идем, сад баш тачан одговор не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте када сте били саслушани 05.03.2004. године рекли да сте чули наредбу, да ли сте Ви то лично чули које је он речи упутио или нисте?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја сам то лично чуо, али кажем не могу да се сетим тачне наредбе, тачног назива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, 03.05. у даљем саслушању Ви кажете «ја нисам то чуо кад је он рекао, али кад сам ја видео да иду да убијају и он мирно гледа, значи утоварају се мртви људи, једни убијају, други утоварају, значи ја сам чуо да је то наређење стигло из Београда», дајте мало то прокоментаришите, у једном моменту кажете да сте чули и већ у наставку излагања Ви кажете ја нисам чуо? Па онда даље кажете од старешина ја нисам чуо? Мало је то нејасно, морате прецизно да кажете, значи шта чујете?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Значи ја кад сам изашао из оног помоћног објекта, значи то је био почетак. Ја Вам кажем ја сам ту њега видео и била је наредба као да се ја придружим људима који су већ кренули, значи ту је био Тановић, био је ту Чукарић, био је Мики Петковић и не знам све још ко је ту био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чујете речи да он говори?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Мени каже као у смислу тога да кренем са њима. Значи у том смислу, значи немам ја шта да кријем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта да кренете са њима, шта да радите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Е већ за то нисам га разумео, али кад сам видео људи, ти људи да носе пушке, мени је било јасно да негде крећу да убијају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, јел ви чујете да он каже «иди убијај и ти са њима» или не чујете?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја не кажем, ја нисам чуо да каже «иди убијај», него да само у смислу тога иди са том групом за коју сам Вам рекао, значи Тановић, Петковић, Чукарић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали сте да је ту била група за убијање, да ли сте Ви то чули да је он рекао «ово је група за убијање» па сте онда спомињали да је одређена група и за слупљање лешева, да ли Ви то чујете «ово је група за убијање, ово група за скупљање лешева», да ли сте чули да је он оредгио групе?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То већ нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле Вам то да је група за убијање?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Мене кад су саслушавали и кад су рекли, кад ме судија питао каже ко је кренуо, ја сам знао ко је кренуо и када су изубијали ја сам тако рекао, то је та група која је убијала или група за убијање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то Ваш неки израз «група за убијање»?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па тако сам ја рекао, то је мој израз, е сад можда сам ја ту и погрешно, можда сам и претерао, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви тад чујете у том моменту да је он рекао значи да се иде то да се убија и да се скупљају лешеве у том делу, у дворишту полицијске станице и да се скупљају лешеве? Да ли сте ту у том значи код полицијске станице то чули да је рекао?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: За то не могу да се сетим, али кад је човек после непуних 5 минута изведен из притвора и убијен и када су можда око 5 минута касније кренули у тој кући Бериша, једна велика кућа, и почело је да се чују пуцњеви из аутоматске пушке и после минут-два можда и раније кад сам ја видео онда је од тротоара

полицијске станице где је било раније возило интервентне патроле, да људи беже у правцу претрчавајући Рештаниски пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, после ћемо. Кад сте сад споменули за тог притвореника да сте видели, реците ми јел то било прво убиство?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То је, одатле је почело убиство, од тог притвореника па после тога тамо у тој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, колико сам схватила, пошто сте и јуче о томе говорили када нисте хтели да идете, кад сте одбили да идете са том групом ушли сте у дежурну службу, јел тако?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту сте видели да група једна изводи притвореника?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су ушли у дежурну службу, не знате ко је ушао у дежурну службу?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не знам, не знам ко је ушао и ко је узео онај кључ од те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па која је то група била која је ушла? Немогуће да не знате то су Ваши људи са којима Ви радите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па један је ушао, узео је тај кључ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај један?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко би могао бити ако сте прецизно навели ко је све био? Ко га изводи, притвореника ко је извео?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не могу да се то сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснили сте кад сам Вас јуче питала, рекли сте да су врата била отворена, на која врата мислите, јел на врата дежурне службе?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Врата дежурне службе, а ова нису била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад како Ви видите притворску ту јединицу, како Ви видите, каква су врата, јел можете да видите ко се налази у притвору?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Само се виде врата, у притвору ко се налази не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то врата, јел имају неки прозор или нешто, како видите да је лице у притвору?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Мислим да су била метална врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Метална?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком моменту Ви видите тог притвореног кога сте детаљно јуче описали, јел кад он излази из притвора га видите или кад?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ма кад је он већ изашао да, из притвора кад је изашао не могу да се сетим ко га је извео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви пратите како га је изводе, јел Ви гледате то?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ма ја сам само видео од врата кад су изводили већ овамо кад су изашли у двориште и кад су га извели тамо у онај улаз то већ нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ово морам да Вам предочим. Раније када сте били саслушани Ви сте детаљно објаснили ко га је извео па наводите: «извели су га Јајце, Мирослав Петковић, Тановић и Поповић Анђелко, они су му пуцали у пределу груди», значи детаљно сте, конкретно сте објаснили ко га је извео и како су га извели, јел можете то да објасните?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То што сам рекао у груди да су му пуцали, значи ја кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После у груди што су пуцали, него сад кажите, ова имена која сте спомињали, јел то тачно или није тачно?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Тад сам ја дао изјаву пре две и по године, али већ сам ја неке ствари, без обзира што су битне, већ сам их мало и заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тачно то? Ако сте заборавили јел тачан тај исказ који сте дали? Сад нисте споменули Поповић Анђелка, да ли је и он био у тој групи?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Он у групи за убијање није био. Био је у дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић Анђелко није био?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не не у тој групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад смо код притвореника, да ли је и он био у групи када изводе притвореника?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Већ сам заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заборавили сте? Јел тачно ово што сте Ви изјавили? Ако сте тад заборавили да ли је тачно то?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па ја сам потписао изјаву тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ја морам поново да Вас упозорим Ви сте овде сведок и морате све што Вам је познато да кажете.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Знам ја за све то, мислим мени је јасно све предочено, али стварно у вези тога не бих могао да дам никакав исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте опет додуше 27. марта 2006. рекли «не знам ко је извео притвореника», значи морате да се определите нема две истине, једна је истина. Да ли је та група извела притвореника или не, рекли сте Тановић, рекли сте Петковић, Поповић и Јајце? Јел видите кад пуцају?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Само чујем, а не видим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте изјавили да сте видели да су пуцали у пределу груди?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја сам то изјавио то у смислу тога кад сам ја дошао и кад сам видео рана та улазна где је била, значи у смислу тога сам рекао, а не да сам ја видео да су му пуцали у пределу груди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви пришли лешу?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Кад су га убили после пар секунди ја сам ту дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек је био мртав?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Човек је био мртав ту нема шта да се прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте улазну рану, кажете?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па да ту тачно види се крв где је био, значи пуцано му је у груди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са лешом, са тим телом?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да Вам кажем, то не могу тачно да се сетим ко је тај леш утоварио, тај леш је утоварен, али не могу да се сетим ко га је утоварио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је утоварен?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па одмах, ту после 5 минута до 10 минута. Десетак минута касније почео је утовар тих лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви видите када њега утоварају?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: А, то не, нисам видео то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље сте на питање ко је био у групи за убијање, Ви сад кажете да није био Поповић Анђелко?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код тужиоца сте изјавили: «у групи за убијање били су Чукарић, Радован Тановић, Петковић Мирослав, Поповић Анђелко, Мишко Дебејац, нисам сигуран да ли су били Јовановић Тодор и Милан Јаблановић, али сам сигуран да је био и Папић Рамиз, нисам сигуран за Јовановић Ненада», дајте мало прокоментаришите, значи детаљно сте објаснили ко је био у групи за убијање?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То сам ја дао изјаву вероватно доле у Лесковцу, када је заменик јавног тужиоца, то је сигурно била та изјава када сам с њиме прошле године, кад сам код њега давао изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте дали 22. септембра 2005., тачно то је било у просторијама Окружног суда у Лесковцу, тужиоцу сте дали, значи, да ли је био у групи за убијање, пошто сте прецизно навели Чукарић, Тановић, Петковић Мирослав, Поповић Анђелко кажете сада да није био?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Тада сам рекао, не могу да сигурам ништа, значи то што сам био сигуран ја не знам стварно ту како су уписивали мало је ту заменик јавног тужиоца тај вршио неки да кажем притисак на мене, знам то кад је било прошле године када сам давао исказ, али у тог ког сам сигуран сигуран, а у тог ког нисам сигуран не бих волео да неко одговара било за шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите вршио притисак на Вас? Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, у вези тога, у истрази када је био саслушаван Вељковић мислим да имате тачно да је одговорио на питање како и зашто је дао ову изјаву, између осталог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас, сада нека он то каже.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не нека каже, али у вези тога како је давао изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све ми имамо овде.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А друго сам хтео да само да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите њега нека он каже.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не хоћу него друго. Замолио би Вас да због транскрипта где предочавате изјаву да се каже ког датума, која изјава и на којој страни да би могли да пратимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Толико је различитих изјава било да ја стварно више ни не могу стране да похватам, јер је знате мислим. Добро, морам да Вам кажем, молим Вас, само говорите оно што што знате и што видите, али Ви не смете ништа прећутати, тако јер о врло озбиљним стварима сведочите. Поповић Анђелко да ли је био?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, зашто сте рекли да је Поповић Анђелко? Зашто сте рекли Мишко Дебејац? Јел видите Мишка Дебејца у тој групи како сте изјавили?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Њега нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како, прецизно сте навели ко је био у групи за убијање? Мишко Дебејац јесте га видели?



СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Он је био у станици, али нешто нисам сигуран за њега да ли је био или није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни да је био Јовановић Тодор, јел тако?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни Милан Јаблановић?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ни Милан, ни Поповић Анђелко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «А сигуран сам да је био Папић Рамиз», како?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Ви видите Папић Рамиза, у ком моменту? Јел то у дворишту кад се већ група формирала, како Ви кажете за убијање? Јесте га ту видели или?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Баш не могу да се сетим да ли је ту био у дворишту са њима да је отишао јер је он био тад у патроли, значи у дворишту станице или тамо на том Рештанском путу, на мало већој даљини. Значи на даљини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни да њега видите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: За њега нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али га видите? Јел видите Папић Рамиза? Ајде покушајте сетите се, вратите се у то неко време. Сетите се те групе, да ли видите Папић Рамиза? Значи ако се не сећате да ли сте га видели у дворишту или како Ви кажете на овом Рештанском путу, да ли га Ви уопште видите ту?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Он је био у оквиру станице, кући није био, е сад мислим да је био у дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У дворишту?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да. У дворишту полицијске станице. Е сад како је он, како се он придружио са тим људима па да иде тамо или шта је тамо радио ако је отишао за право то ја не могу ништа да никакав исказ дам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је и у ком моменту формирана та група за скупљање лешева и да ли је ту у дворишту или не?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Пазите, чим су почели да убијају ја сам Вам јуче рекао и сад кажем, значи чим је почело то убијање од притвореника, па 5 минута касније тамо, не могу да се сетим тачно како ми је тадашњи, значи садашњи другооптужени Радојко Репановић рекао али знам да је било да сам већ морао ту да идем без обзира одбио сам да идем да убијам али да идем да утоварам ту нисам смео да одбијем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад чекајте одбијате да идете да убијате, улазите у дежурну службу и кад сте изашли јел Вам у том моменту рекао да идете и да скупљате лешеве?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па да то је било можда после једно непуних 5 минута, значи кад су почели да убијају онда ја кад сам изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било након убиства притвореника?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, након убиства притвореника то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се сад то формирала та група одједном, јуче сте рекли да је у тог рупи за скупљање лешева био Ивица Новковић, али само формално, био присутан али формално?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да баш тако формално је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И са вама је био Јанковић Сретен?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад код тужиоца сте рекли да сте били Ви, један резервиста и још један или резервиста или активни полицајац?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То је тај, баш тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то ти људи?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Е баш тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте се сетили?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Е баш њих тројица су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И тако?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да и онда сам ја и Сретен Јанковић смо заједно кренули, значи није било ништа одвојено да ја прво кренем па после он, после два-три минута да он крене, значи заједно идемо, е сад не могу да се сетим да ли сам ја био испред њега 2 метра, три удаљен или иза њега то ја не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели неку групу, значи када сте изашли из полицијске станице у том дворишту, да ли према Рештанском путу, да ли видите неке људе развијене у стрелце, да ли видите неку колону?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја сам само видео колону људи који су почели да беже ти те породице, чланови породице Бериша и ја сам чуо тамо даље од њих пуцањ, а њих сам лепо видео у колони беже и неки су падали мртви, неки нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вељковићу сконцентришите се, слушајте пажљиво шта Вас питам. Да ли видите људе развијене у стрелце који иду, крећу да убијају?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не видите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, то не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел само ваше припаднике полиције видите? Не видите друга лица Вама непозната?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не, не видим, то не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи искључиво, па колико је ту људи било? Колико ту људи иде у такву неку акцију?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То већ не могу да се сетим каква су правила у таквој акцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не каква су правила, молим Вас, прецизно, колико људи видите од прилике по Вашој некој процени?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ма ја само чујем пуцње, пуцње две-три аутоматске пушке кратким рафалима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видите ко пуца?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, то већ нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код тужиоца сте изјавили, значи «када су људи почели да беже из беле куће»?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да то је та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел та?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Фасадна цигла, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. «Ко је највише пуцао?», «Највише су пуцали» Ви кажете «Тановић, Чукарић и Мики Петровић или Петковић», значи то кад сте били саслушани код тужиоца 22.09.2005. године, а 27.03. код истражног судије већ не видите ко пуца, морате прецизно да кажете, кога видите јер Ви тачно опредељујете видео сам највише ко је пуцао? Кажете највише су пуцали ови људи, јел их видите? У ком моменту их видите? На ком растојању су од Вас?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја сам само чуо пуцњаву на удаљености око 100 метара и видео људе који беже, а баш нисам могао да видим тачно ко је пуцао, а ја за ову тројицу коју сам рекао ја сам сигуран за њих да су они тамо отишли, е сад ко је баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како објашњавате то што сте изјавили да су највише пуцали, молим Вас, значи прецизно ме слушајте, да су највише пуцали Тановић, Чукарић, Мики Петровић или Петковић, како то објашњавате? Ви прецизно наводите да су он највише пуцали, по чему закључујете да су највише пуцали? Јел их видите да највише пуцају?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је тачно? Ово сад што кажете или оно шта сте раније изјавили 22.09.2005.? Шта је тачно господине

Вељковићу? Знате није то тако једноставно рећи видим те људе, сад кажете не видим? Јел их видите или их не видите? Шта је тачно?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не знам ни ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет Вас упозоравам оптужени могу да се бране на начин како они сматрају да је то најповољније за њих, значи не морају ни да одговарају на питања, не морају ништа да кажу, могу и да лажу, али Ви, Ви сте дужни да дате искз истинит исказ, да Вас не враћам на оно упозорење од јуче.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Нека буде ово што сам ја данас рекао, ето то сам рекао али већ неке ствари сам заборавио и готово, шта да причам, знам ко је тамо ишао и на основу тога ко је тамо отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је Ваш закључак да су они пуцали?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Тај пуцањ, е сад Ви ако рачунате да сам ја нешто ту згрешио нека ја носим последице, значи ја више сам једноставно неспреман да се браним већ четврту годину ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се не браните.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Мислим да се објашњавам са једним и са другим како и шта је било, поготово кад се узме у обзир да је та ситуација била кад су напади на полицију били нон-стоп, постављање тих противтенковских мина нон-стоп киндаповања, бомбардовања из авиона, мислим да могу значи на основу тог закључка, на основу онога ко је тамо кренуо значи ја сам на основу тога рекао ко је пуцао, а сад, они знају тачно шта су радили боље него и ја и суд и сви од реда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи сад не знате ко је пуцао?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ти људи који су, значи ја сам на основу то рекао на основу тога ко је тамо отишао, за кога сам био сигуран, осим значи за Мишка Дебејца, за ког сам још за Анђелка Поповића, за Милана Јаблановића, Тодора Јовановића, значи осим значи за њих, значи њих да изузнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Зорана јел видите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То већ не могу да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не знам. За њега ништа не могу да кажем.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Председнице ја још једном, извињавам се, имамо проблема увек када се помиње изјава код истражног, код јавног тужиоца од 22. септембра 2005. године, ја још једном хоћу да Вам кажем, сведок се изјаснио на начин како је давао изјаву када је саслушаван у истрази мислим 26. марта ове године, због тога сам између осталог и тражио издвајање да је изјава узета на недозвољен начин, он се

чак овде негативно изражава или каже ако други кажу, а не види се ко шта каже нити шта му се предочава, мислим да није, мислим да јесте, композиција целе изјаве се види сад кад предочавате његов исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, али ми морамо да га саслушамо да видимо шта данас говори.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Друго, још једну ствар хоћу да Вам кажем, кад му предочавате те наводе на исте је те наводе дао контрадикторне исказе и у КРИ радњама и у истрази овде, односно није помињао то него је другачије говорио. Увек имамо проблема са овим што је рекао код јавног тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доста је различито говорио, зато и предочавам да видим шта је истина, разумете зато и питам. Зато сам и рекла једна је истина морате да се определите шта видите, шта знате, разумете не можете да закључујете, него видим да пуца или не видим да пуца? Јер овде сте баш рекли да су највише пуцали, зато Вас ја питам? Да ли сте Ви то видели? По чему или је то Ваш закључак да они највише пуцају?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То је само мој закључак зато што су они тамо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте ви од прилике лешева скупили?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја сам Вам јуче рекао, можда на Рештанском путу једно четири до пет лешева, не могу да се сетим тачно колико сам рекао јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Рештанском путу, јел то камион иде испред јел тако?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да и рекао сам испред нас камион иде ја и Цеци заједно идемо значи можда један са леве други са десне стране, а овај Ивица Новковић он можда је 10-ак метара иза нас ишао и ништа нити је хтео да утовара, мислим за убијање нећу да поменем, ништа то није ради и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче на скици нешто сте мало показали и интересује ме сада да ли сте Ви видели неки леш испред куће ОЕБС-а, ОЕБС где је био, где је била мисија ОЕБС-а, код те беле куће да ли сте Ви успели да видите неки леш?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Мислите, појединачно издвојен од ових четири-пет лешева, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте кренули у правцу занатског центра да ли је камион још увек ту, значи идете да скупљате лешеве, камион је испред Вас, да ли је тај камион још увек ту?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Значи, кад смо ми те лешеве сакупили, не знам тачно ми где смо направили то полукружно окретање

и заједно смо, значи он је онда како се кретао на релацији Рештане – Студенчане само окренуо правац и кретао се је из правца Студенчана у правцу Речана, односно у правцу полицијске станице, а ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи када сте кренули у правцу занатског центра, значи камион креће назад?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, он се окреће и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он пун?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Само те лешеве који су ту били ми смо их утоварили и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је четири-пет?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И само за четири – пет лешева он се вратио?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да и он се вратио због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком моменту Ви видите људе из територијалне одбране, ромске националности и др Бобека Вуксановића?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја сам то видео када сам отишао да утоварам лешеве људи који су убијени у тој пицерији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у моменту када сте дошли до пицерије, ту их видите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да. Ту је, не могу да се сетим да ли су, да ли сам их затекао или су они два-три минута касније дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, али њих видите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То већ, али њих видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазите до пицерије да ли ту видите Репановића, Јовановића, Петковић Зорана?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Репановића и Јовановића нисам сигуран, то ништа не могу да кажем да сам их видео или ово, а испред пицерије значи можда испред улаза врата можда 4-5 метара значи ту су били Слађан Чукарић, био је Радован Тановић и био је Мирослав Петковић Мики и за њих сам сигуран да су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет се враћамо на исказ код тужиоца 22.09.2005. године, изјавили сте да сте видели Репановића и групу за убијање, а не сећате се да ли сте видели Петковић Зорана, значи опет сте рекли да сте видели и Репановића?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Нема, већ сам заборавио и то шта сам већ заборавио не смем да тврдим. За њега ево сад остајем при томе да нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте из правца пицерије чули неку експлозију ручне бомбе?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте, то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико експлозија сте чули?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да Вам кажем ја сам чуо једну а сад да ли је било више или није то не могу да се сетим, али ја кад сам био на Рештанском путу ја сам чуо детонацију ручне бомбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте код тужиоца и прецизирали да су то неке зелене бомбе М-57 и?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па то су те две бомбе, то су биле те две бомбе што су поједини, што сам видео код појединих полицајаца, значи да ли је ПП да ли је ово, значи на основу тога сам ја закључио, само су те две бомбе биле црна и зелена М-57 и М.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога сте видели бомбе?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па ја сам то виђао те бомбе код припадника Посебних јединица када су ишли на терене, иначе ја на основу тога што видео само су те две врсте бомби биле, е сад ако је у међувремену донето од негде другачије бомбе, то је већ нешто било друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи само две детонације чујете?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја Вам кажем за једну сам сигуран, а за другу и више детонација не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте из правца пицерије чули рафалну паљбу?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, ту су се већ чули пуцњи, значи ја нисам знао тачно где се накнадно ти људи убијају који су побегли, значи тек кад сам видео кад сам отишао тамо код бензинске пумпе у тој пицерији, значи ја сам Вам јуче рекао кад сам био на Рештанском путу ја сам чуо из правца «Метохија вина» те пуње јер је «Метохија вино» било само преко пута те пицерије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли да опишете како је изгледала та пицерија? Каква су врата, прозори? Јел можете да опишете јер Ви сте ту?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Та пицерија као и сваки други локал, значи имали су прозори не знам баш колико три до четри, врата не знам тачно каква су била да ли су била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су стаклени зидови?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, стаклени прозори су направљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прозори?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Е да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви видите јесу врата отворена или затворена?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Врата су била отворена и сад нисам видео да ли је то била провала нека или је то било откључано, то не могу да се сетим, али ја кад сам наишао лешеве су били су ту мртви људи, значи рекао сам и жене и деца, врата су била отворена, а локал је био значи по мојој процени негде око 30-ак квардара и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где стоје ови Роми што сте рекли?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Роми?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Роми су били овамо без мало до једног киоска можда једно 5-6 метара удаљени од врата, значи на самом тротоару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет Вас питам да ли је ту Репановић?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: За њега нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изјавили сте да је ту и да је ту поновио наредбу да скупи лешеве из пицерије и да их убаца у други камион који је био паркиран на тротоару испред пицерије, да ли видите тај други камион, да ли видите Репановића који то изјављује како сте Ви рекли?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: У вези тога не би сад могао да се изјасним, знам да је био један камион, е сад за други нисам био сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то онај исти камион, да ли је ту, да ли је тај?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, да тај камион што сам ја утоварио прве лешеве тамо на Рештанском путу, то је био тај камион јер ми смо за њиме ишли, он је врло споро ишао и нисмо се возили него смо за њим ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде спомињали «то је други камион који је био паркиран на тротоару испред пицерије», значи не кажете један камион него други камион који је паркиран на тротоару испред пицерије? Јел Ви видите други камион или само мислите да је то тај?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Мислим да је то тај, тај први.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како стоји тај камион у односу на пицерију?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Тај камион је био окренут значи кабина возача је била окренута у правцу општине, односу у правцу улице Цара Душана, значи он је такав положај заузео да је могао да се укључи на главни пут и да иде или у правцу Приштине или у правцу Призрена десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте ушли у пицерију, видели сте, можете да опишете како је то изгледало?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Опис, како је, опис је био језив. Људи значи, највише жене и деца су били поубијани, значи опис је био



страшно језив, крви је било да не причам колико, него је била зима па је крв упила одећа, иначе то би било какви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте објаснили, рекли сте да је један албанац који је био жив, давао знаке живота, па сте рекли да Вас је молио да га поштедите, јел тако?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, мислим он није мене молио, значи тог човека сам ја лично знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај човек? Како се зове тај човек?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да Вам кажем нешто име и презиме му не знам, али знао сам пуно пута је он мене возио у правцу Призрена аутобусом, они су та породица Бериша је имала ту агенцију и не знам колико својих аутобуса и они су држали значи линију и за Призрен и за Приштину, значи не знам све где су држали и на основу тога сам ја знао, то је један човек црне косе, тен му је био прилично црн, можда је висине до 180 цм, био је тежине око 70-80 кг, значи онако нисмо се дружили али онако кад смо се видели здраво-здро, у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он каже?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: И он ми кад смо утоварали, значи он није био погођен, он је био иза шанка и он је вероватно кад су бацили бомбу био иза шанка и онај сам шанк га је заштитио од бомбе и када су пуцали нису га погодили, значи што се каже сваки метак не убија и он онда кад сам ја почео са утоваром тих лешева, је лепо знам само устао, био је односно на коленима и рекао је, е то већ се сећам када је рекао каже «побили сте ми целу породицу, оставите бар мене» и ја онако видно уплашен напоље сам побегао јер могао је он да је имао можда оружје можда би некога и убио од наших, значи ту нема шта да се прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко улази у пицерију?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја излазим ван, а ко је ушао у пицерију да га убије, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте није то велика група, како Ви не?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не знам нисам ја, ја то стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су људи које Ви познајете?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја познајем, али ја пазите у вези тога се не могу изјаснити никако, то не могу да кажем а да знам ко је ја бих рекао. Стварно не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то непознат човек?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не није непознат човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знате ко је?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не знам, не знам, то је био страх, ја сам истрчао ван и стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се догодило, тај улази у пицерију? Како јел чујете пуцањ?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Пуцањ, е пуцањ се чуо, он престаје да даје човек знаке живота то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се Ви враћате па видите да је престао да даје знаке живота или?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Нема, ја кад сам ушао човек види се да је мртав, погођен, ја не знам тачно где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте видели сте да има рану од метка у пределу срца?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Сад да ли, ја сам рекао да има рану у пределу срца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Чим је мртав, ја сам видео крв вероватно у смислу тога зато што је на грудима био крв, значи по томе и закључујем да је он ту погођен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је жена која је била преживела?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Жена је била, да вам кажем, жена је била можда старости по мојој процени негде око 60-65 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је она?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Она је била можда до самих улазних врата, како су била отворена она је била уз ивицу и она ми је, ја како сам био утоварао лешеве она је само нешто на шиптарском рекла, шта је рекла пошто ја шиптарски не знам нисам је разумео и нешто је почела по грудима да пипа. Ја сам мислио да она можда има пиштољ, можда има бомбу да баци на нас и ја сам значи значи оно из страха рекао она је жива. Нисам сигуран да је прво она од мене као тражила помоћ да се не убије, да ли је она прва или тај човек је убијен. И она кад је то урадила, ја сам видео реко могуће или она жена има бомбу или има једноставно неко оружје да извади да ме убије и ја сам само побегао вани и ја сам рекао отворено, мислим, ја не бежим од тога рекао сам « а ова је жива» и ту не могу да се сетим ко је пришао испалио у њу метак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет се не сећате ко је пришао?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: За та два случаја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је то исти човек, мислите да је Тановић, а можда и Чукарић, нисте сигурни?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: За та два случаја, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је то исти човек, мислите да је Тановић, а можда и Чукарић, нисте сигурни? Тако сте прецизирали, можда је Тановић, а можда и Чукарић? Нисте сигурни додуше?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Е то већ нисам ситуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни да је један од њих двојице?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да од њих двојице један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел постоји могућност да је неки трећи, четврти? Јер тад сте рекли да ли је Тановић, да ли је Чукарић? Значи да ли се колебате између њих двојице или опет постоји могућност да је неко други?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Постоји могућност да су или они двојица или неко други, значи то не могу да се сетим тачно ко је. Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте Ви сте ту, па ко би знао ако не Ви који сте ту очевидац свега?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не знам, судија не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знате?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Тако не знам, то је мислим ситуација је таква била да ја у вези тога се не могу сетити, прво, ја нисам уопште знао како и шта је, али да Вам кажем једну ствар ја да сам то знао па макар и ја погинуо не би неко кренуо тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вељковићу ја Вас само питам зато што сте рекли да постоји могућност Тановић или Чукарић? А сад кажете постоји могућност да је и неко трећи? Дајте определите се шта видите? Ко је? Ко улази, па Ви се мимоилазите са тим човеком?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се чуло кад је ушао? Да ли се чуо пуцањ?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Е пуцањ се чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то појединачај пуцањ?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То већ не могу да се сетим баш да ли је то кратки рафал или је пуцањ из пиштоља, то већ не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте све лешеве утоварили у камион и напустили занатски центар?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико по Вашој процени сте Ви утоварили?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја сам по мојој процени можда утоварио једно 30 лешева и више нисам, кад сам видео да су један на другог набацини, када сам ја почео да видим да су испод већина деце старости 12-13 година то већ нисам могао да издржим ја сам отишао одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И отишли сте?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И она прича коју сте нам јуче испричали?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Е да, значи после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви чујете др Бобека Вуксановића, да ли он нешто говори? Ту је, да ли неком даје неке инструкције, да ли нешто уопште се он оглашава? Да ли даје у смислу неке наредбе нешто?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја у вези тога се не могу изјаснити, значи др Бобан је био ту, значи у непосредној близини можда 5-6 метара нека је био од нас удаљен, значи ту је био, али за наредбе његове то не могу да се сетим, мада је он био у оделу територијалне одбране, значи није био у цивилном оделу и имао је на себи аутоматску пушку и све то али не могу да се сетим шта је какву он наредбу је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он говорио нешто у смислу, да ли се Ви тога сећате, да о овом догађају не сме да се прича и да је забранио уопште било какве приче о том догађају? Да ли се Ви сећате, да ли имате то сазнање?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Појасните ми мало питање, ко да је то рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Др Бобек Вуксановић?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Како да је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је забранио да се прича уопште о том догађају, да ли Ви то чујете?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, то ја ништа нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте чули?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја би Вам предочила још у једном делу када сте били саслушани код истражног судије 05.03.2004. године «видите то је било убијање само преко пута полицијске станице, значи гледано из правца Суве Реке у правцу Призрена десно, е после тога кад смо ми те људе утоварали што су убијени завршено је све ово, онда је накнадно стигло наређење вероватно је стигло из нашег МУП-а одавде да се људи више не убијају него да се иде од куће до куће и да им се говори да напусте у року од пола сата, да покупе ствари и да иду за Албанију», где сте Ви, где се Ви налазите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је стигло то наређење МУП-а?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја када сам отишао у станици можда после једно 10-15 минута можда и пре тога, то је било, не могу да се сетим тачно од ког колеге сам чуо, али то је било значи тако и онда су људи ишли тамо у правцу гледано из правца Суве Реке у правцу Мовљана отишли су и од куће до куће су рекли, значи тамо нико ја тамо

нисам чуо, значи у правцу Мовљана ни један пуцањ ни једну детонацију и рекли су, рекао сам Вам јуче како је та жена, да је та жена звала телефоном, шта је рекла, ја сам прекинуо везу, значи ја сам био у дежурној служби, људи су у року од пола сата кренули у правцу Призрена и отишли. Ни један, ја ни јеног колегу који је био, баш не могу да се сетим све ко је био, били су још колеге, нисам видео да је према тим људима некоректно поступао, значи да је заустављао кола да је малтретирао људе, да им је отимао, не него су само гледали и људи су отишли у правцу Љубижде у правцу Призрена, е сад тамо како су пролазили то је већ је друга прича у вези тога се не бих могао изјаснити ништа.

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:** Када сте спомињали јуче господина Митровића, рекли сте да вам није баш у сећању, да нисте га видели у дворишту?

**СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ:** Ја судија за њега остајем при томе без обзира како се то тумачило да ја тог човека, ја сам рекао у четири случаја, он ту није био, а у петом случају је сада овде, и он је првооптужени, тог човека ја нисам видео у 99. години да је дошао у нашу станицу, а у 98. години у лето је долазио, е сад тамо код старешине какав је био ту договор, шта су се они договарали, то ја не знам, али тог дана и претходних дана и после тог дана до момента повлачења ја њега нисам видео.

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:** Када Вас је, када Вам је тужилац узимао изјаву 22.09.2005. године, Ви сте овако рекли «познајем тог Митровић Радослава којег смо ми знали као Чегар 1, он је био командант Посебних јединица полиције тзв.Нишког одреда, иначе он је сваки дан долазио у Суву Реку код командира станице или код начелника, тога дана ја тог Митровића чини ми се да није био у дворишту», значи рекли сте сваког дана је долазио у Суву Реку?

**СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ:** Ма како је он то уносио тај заменик тужиоца, ја, њега ја нисам видео судија у 99. години уопште у станицу да је долазио, он јест да је био последња функција заменик команданта жандармерије, али без обзира што је нека је био шта хоће нећу да нешто лажем, ја њега уопште нисам видео у 99. години да је долазио у Сувој Реци.

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:** Господине Вељковићу, хоћете прићи, ево записник.

**СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ:** Знам, нема шта.

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:** Јесте Ви потписали овај записник?

**СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ:** Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда кажете не знате како је то тужилац уносио?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да Вам кажем једну ствар, значи ја сам у смислу тога причао долазио у Сувој Реци, али у смислу тога у 98. години, вероватно се и ја нисам добро изразио, значи нисам вероватно тада прецизирао како и шта је, друго он је долазио негде јула или августа месеца 98. године, знам да је било лето, али овај догађај је био 99. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија немам немеру да прекидам претрес, нити да стављам посебне примедбе, само једно ово да поновим што је колега Ђурђић дао, ја Вас молим да кад год предпочите нешто што је изјавио код тужиоца, знамо како је та изјава узета, и због технике узимања изјаве, прича препричавање уношење у записник, ја Вас молим предпочите му и оно што је изјавио код истражног судије, што је на транскрипту то су његове речи, то је аутентично, погледајте ово исто што је изјавио пред истражним судијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте, цитирајте, можете.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Погледајте ту страну, ево молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На коју страну мислите?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ево страна 63 транскрипта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем то кад будете постављали питања онда ћемо. Само да Вам кажем да ја прво завршим са саслушањем сведока и чланови већа, то можете да ставите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи само то предпочите да је изјавио на једном записнику, никаквих проблема нема, судија ово је примедба у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То можете и сами.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јер се стиче утисак пред јавношћу да се овде говори сасвим нешто друго, а он исто ово што сад говори говорио је и пред истражним судијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је његова изјава. Изјава, можете и ви предпочити, молим Вас.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Реците да је исто ово говорио и пред истражним судијом, само то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, молим Вас, немојте дозволити овакав начин управо због јавности. Бранилац предочава нешто што се није догодило и даје закључке који нису тачни, нећу сада да компликујем ситуацију али Вас молим да водите поступак као што сте до сада водили да се зна ред у овој судници, кад нешто кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија опростите ја сам рекао што пише у записнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, можете кроз питање када буде дошло време. Не можете тако.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колета тужиоче ни у једном тренутку нисам рекао нешто што се није догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако, немојте тако нећемо разговарати, молим Вас.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немојте импутирати мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче молим Вас седите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Разговарајте са својим колегом и видите шта је написао, видећете шта су остали сведоци урадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нема ни једног сведока тужиоче који неће ставити примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу, молим Вас седите. Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Могу ја нешто да Вас питам? Прекините ме ако сам погрешио, да ли сте на почетку презентирали сведоку овај део изјаве «док смо утоваривали лешеве из кафића у занатском центру на лицу места долазили су»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците која страна, где?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не знам Ви сте цитирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је предочено што се тиче, молим Вас немојте ме прекидати док ја сад испитујем, Ви можете после да наставите и да предочите сами, никакав проблем није. Сами можете кроз питање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Проблем је у томе што ми чини да је то изјава која није међу овима које Ви говорите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче апсолутно можете сами кроз питања да предочите шта сматрате да треба да се предочи и да у том смислу постављате питања. Сад немојте мене прекидати ја Вас молим немојте ме прекидати док саслушавам сведока.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, после ћу. Мислим да је сад пошто је у току.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно кад завршим ја са испитивањем и чланови већа. Да ли имате још нешто да додате?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја једино што могу да додам значи можда ме нисте питали, можда је и то неважно, за Митровића првооптуженог сам рекао, значи нема потребе да понављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте га виђали, само ми то реците, како је долазио у полицијску станицу?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ма он је у 98. години долазио не знам возилом неким, само тачно не знам којим возилом је долазио, то не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 98. јел често долазио?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Е 98. виђао сам га чешће, баш сад да ли је сваки дан долазио или није долазио то не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не видите које возило, не знате?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не, не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро сад би Вам предочила, господин Репановић овако нам је изјавио 26. имао је доста обавеза, одређена је патрола и између осталог требало је да се измести полицијска станица, да је тог дана ишао да погледа терен где ће се сместити станица, да је након тога отишао у села Ћиновце и Топличане јер су била тамо два пункта, по повратку он је чуо да су у полицијској станици према полицијској станици да се нешто дешава, застао је у центру града, чуо је пуцњаву и тек после је продужио пирема полицијској станици. Када је дошао, када је био у близини општине ту је видео неке припаднике територијалне одбране и видео је др Бобека Вуксановића. Значи Ви сте ту, значи можете после да прокоментаришете, видео је др Бобека Вуксановића, доктор му је пришао, био је узбуђен и показао му је један леш на једно 20-ак метара од занатског центра и истовремено је из цепа извадио ознаке ОВК, а он му је на то одговорио «Бобане мислим да знаш шта радиш». Да ли је Вама нешто познато, да ли Ви чујете, Ви сте ту?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја у вези тога ништа нисам чуо, то је било ја сам Вам рекао у поподневним сатима, е сад, да ли је он ишао у село Ћиновце пошто посебна јединица полиције је била на терену, али је нисам знао где су били, да ли је он ишао пре 12 сати у јутарњим сатима тамо да их посећује, да ли је он планирао да измести станицу па да је ишао исто пре тог времена него што је почело убијање, ја у вези тога не могу никакав исказ да дам, али ово када сам ја наишао из овога лепо ме је терао да идем са тим људима за ово. Значи, ја сам лично од њега као претпостављеног старешине чуо за то. Он без обзира шта он о мени мисли, без обзира да ли је он био овде или не, он мора да зна да ако је неосновано неко употребио ватрено оружје да је он дужан као старешина да покрене одговорност. Да ли је покретањем те дисциплинске одговорности, заправо то није дисциплинска одговорност, то је кривична одговорност непокретање чини сам теже повреде радних обавеза и дужности, значи он то зна али међутим он је ту изопачио



причу. Ја у вези тога где је он био и шта је радио ја не знам, значи пре 12 од прилике када је почело убијање и тамо после 4 и 5 сати поподне када се је завршило убијање, и кад се завршило без мало па протеривање лешева, ја у то не залазим, али да је он видео тамо у овом и шта је предузео када је видео мртваг човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим сте Ви односима са господином Репановићем?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја сам био са свима у добрим односима, са свима у добрим односима, али оно што су ми исприредили мислим свака част.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опт. Милорад Нишавић наводи да је у то време био у Призрену, уопште није био присутан?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Исто ја на то питање не могу да дам одговор. На то питање никакв одговор не могу да дам, он најбоље његова душа зна да ли је био баш у Призрену или није био, то ја не могу ништа да грешим душу да кажем да ли је био у Призрену, био је у станици, био је овамо, био је онамо. То ја у стању нисам, без икаквог одговора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опт. Јовановић Ненад нам је објаснио где је био 25. и 26., наводи да када је пошао да обиђе ове пунктове, изашао је из полицијске станице, угледао је Митровића који му се обратио повишеним гласом и рекао «шта је ова гужва, шта се овде ради», окренуо се Митровић и пошао ка свом аутомобилу?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Исто и за то не могу да дам одговор и за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви тврдите да није?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не, то ја никакав одговор немам, ја то нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте видели?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ни видео. Тако. Ни чуо ни видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То би било то. Чланови већа?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Вељковићу, да ли је неко пре него што сте дошли јуче, односно прекјуче у суд разговарао са Вама? Да ли Вам је ко шта претио?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Деловали сте ми и јуче а и данас?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Утучено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не бих рекао утучено али.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Уплашено и разочарано.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Можда уплашено и сад ту тензију.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Уплашено, да Вам кажем, уплашено и разочарано. Значи да Вам једну ја ствар само кажем, без обзира нећу сад другог човека да ја ту убацујем у неко, ја сам до сада променио за 12 година посла 3 секретеријата садашње полицијске управе, мислим нема везе, у трећој полицијској управи отишао сам пре 4 године, ја значи сам радник сад Полицијске станице Медвеђа, мене колеге већина мрзе због овога. Значи мени нико ништа не каже, али ме свако попреко гледа. Први метак у Медвеђи кад пукло доле неки рат, би био у мојој глави, од стране колега, управо због овога јер нико не може никога.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нико ништа конкретно?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, мени нико ништа конкретно не каже али се то да приметити, тако да знате.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате ко је лице по надимком «Јајце»? Ко је то?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То је Слаћан Чукарић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Чукарић Слаћан. Слаћана Чукарића знате именом и презименом и надимком?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да. Слаћан Чукарић је дошао по мојој процени негде није одмах, мало је он радио у Сувој Реци, можда једно месец дана, месец и по дана пред почетак бомбардовања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је био још неки полицајац тамо у Сувој Реци који је имао надимак «Јајце»?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не, није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Вељковићу Ви јуче рекли сте, мислим да смо то сви овде добро запазили и председник већа је са Вама о томе расправљао, али ја бих желео да Вас подсетим, Ви рекосте да је кад сте дошли пред улазна врата у станицу од тог помоћног објекта да је испред тих врата Тановић, Чукарић, Мирослав Петковић и да је ту Ваш командир Радојко Репановић и да Вам каже не знам којим речима, да Вас шаље заједно са том групом да негде идем са њима, и данас објасните, па били су наоружани, па Ви из тога извлачите неки закључак да се иде на убијање. Јуче у наставку Вашег сведочења у овом делу кажете да сте Ви то њему одбили јер се ради о чистом кривичном делу?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Чистом кривичном делу. Шта је он то Вама рекао, какво то кривично дело да Ви извршите, ако треба, ако су полицајци у Сувој Реци 26.03. наоружани као и Ви, што је

нормално и ако Вас он не шаље нигде никаквим посебним речима ни ништа, него само да идете негде са том групом, какво је то кривично дело? Какво је то кривично дело?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ма ја кад сам видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Објасните, односно да ли је рекао нешто конкретно из чега Ви извлачите закључак да је реч о чистом кривичном делу, па Ви кажете нећу?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да Вам кажем нешто, значи он, не могу ја да се сетим тачно ту наредбу како је он мени рекао, али кад сам ја видео да људи негде иду наоружани.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Вељковићу, ја Вас питам, не морате цитирати, не морате рећи рекао ми је то и то? Ја Вас питам шта је то смислено, у смислу, он рекао да Ви из тога извлачите закључак да је реч о чистом кривичном делу. То што Вам је рекао иди са овом групом не значи ништа, за нас не значи ништа и није кривично дело? То што су они наоружани такође није кривично дело и не значи ништа?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Добро, то могу да Вам кажем да Ви можете као.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не морате Ви сад рећи он је мени рекао иди тамо да убијаш, не морате Ви то рећи ако то човек није рекао, али шта је он то рекао, значи пренесено у смислу рекао је нешто у смислу да би ми схватили да је заиста реч о кривичном делу?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Он нешто тад кад је рекао нешто, ја сам на основу оног његовог понашања видео да људи они који су кренули иду да убијају некога и зато нисам хтео да кренем, у том смислу јер то је после непуних 5 минута почело убијање, значи од притвореника до тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте наредбу одбили одмах? Јесте одмах пошто одбили сте ту наредбу и одмах сте ушли у станицу и кажете он ништа на то није рекао?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па није, није реаговао, то јесте, то стојим иза тога да није реаговао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте код тужиоца тада 22.09. рекли да је тада ту испред одредио две групе, групу за убијање и групу за сакупљање лешева. Ви нисте говорили о томе да сте Ви одбили њему наредбу, него да сте онда Ви одлучили да се прикључите групи за скупљање лешева, дакле то опредељивање група је било одмах, према овој изјави коју сте дали код тужиоца 22.09., знате тако би се дало закључити? Па сте Ви одлучили да одете у ову групу за скупљање

лешева и данас нам причате ово што нам причате, односно шта је тачно?  
Шта је тачно, шта је истина?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Истина је ово што ја данас вама кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви нам данас кажете изведен је овај притвореник напоље, не знате ко га је извео у двориште наспрам главног улаза, поред њега видим Тановића, не могу да се сетим да ли су и Чукарић и Петковић Мирослав, то нам данас кажете, у ствари јуче сте нам то рекли, а у истрази од 05.04., дакле приликом саслушања, није истрага него биле су још увек истражне радње, али код истражног судије уз сва она упозорења која Вам је судија дао као што је и јуче колегиница председник већа Вам поновила да сте дужни казивати истину, итд. Ви сте рекли да је био и «Јајце», знате да је био и «Јајце», те да је био и Петковић Мирослав. Ја Вас питам шта је тачно? Оно што сте рекли код истражног судије 05.04.2004. године или оно што сте нам рекли јуче и данас овде? Шта је тачно?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Тачно је оно што сам, ово што сам ја рекао јуче и данас јер то је ипак време прошло ја сам већ неке ствари почео да заборављам, то је седам и по година од момента, суђење после седам и по година од момента кад се случај десио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је управо ово када сте саслушани код истражног судије било две године ближе догађају?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Али ипак за две године мало се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте нам сада објаснили да Вам је сећање данас после седам година боље него пре пет година?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ма друго је данас, друго је у овој ситуацији, друго је тамо када је то било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кажете да сте тамо на Рештанском путу видели Тановића да он пуца према људима који беже, а у тој истрази од 05.04. Ви сте рекли да је пуцао Тановић, а «Јајце» је био мало бољи од њега, кад Вас питају зашто је «Јајце» мало, кад Вас судија пита шта значи то мало бољи од њега, Ви кажете мало мање је пуцао, у том смислу да је бољи од њега, па Вас сад питам шта је истина? Шта је истина оно што сте рекли код истражног судије или оно што сте рекли данас? И наравно да сте рели тада да је био и Петковић?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Данас.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Данас.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Мислите на оно што сте рекли данас?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да Вам кажем, стварно сам заборавио, стварно неке ствари сам заборавио, какви ма то је све, неке ствари су ван моје воље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако сам Вас добро схватио данас ми рекосте да Ви не знате за два камиона, него само за један?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Знам да је један, а чуо сам после.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Овај у који сте Ви товарили?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На Рештанском путу?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: И на Рештанском и тај исти камион се вратио тамо у тој пицерији где је било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, али приликом саслушања код заменика тужиоца за ратне злочине у Лесковцу тада 22. септембра Ви сте рекли да је овај камион «Тамић» био на Рештанском путу, дакле «Тамић» и да је био скоро напуњен, био скоро пун, па је пошто сте тамо сакупили лешеве отишао у правцу Призрена, а да је овамо камион који сте затекли код занатског, тржног центра, занатског центра?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ту је код бензинске пумпе та.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да је ту било неколико лешева које су ваљда утоварили ови што су убијали или ти роми, па би се из тога дало закључити да су била два камиона? Један који је пун и отишао је, а овај други овамо тек почет да се пуни? Ово схватите као подсећање на Вашу изјаву коју сте дали једном надлежном државном органу, на неко подсећање да видимо шта је тачно и јел то и заиста тако и било?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја могу да останем при томе да је један био камион, то што сам рекао и данас, а за други камион нисам сигуран.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У истрази 05.04. сте рекли и да је кренуо неки трактор ка Рештанском путу? Да су га довели комуналци и да је товарено на неки трактор? Јуче сте негирали да знате за било какав трактор?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја могу да останем само при томе за тај један камион, за други нисам сигуран ни за трактор, нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Често смо овде јуче и данас чули термин група за сакупљање лешева једно, односно оно важније група за убијање, откуд тај термин група за убијање? Откуд Вама тај термин да га користите при саслушањима било код заменика државног

тужиоца, било у истрази, било овде? Да ли је то термин који сте Ви чули од некога или је то термин који сте Ви формулисали?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја сам, е да тако сам ја то, ја сам лично то формулисао, е сад можда сам и ја ту погрешно, значи то је моје мишљење, значи ја не знам ако сам погрешно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Као и овај други група за сакупљање лешева? Дакле, питање моје се односи откуд Вам ова два термина, група за убијање и група за сакупљање лешева? Термине или сами правимо или чујемо од некога па их онда репродукујемо као своје?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не ја, то сам ја сам рекао лично из свог закључка, а сад.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То није нешто, да ли то значи да то није нешто што сте Ви тамо чули?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не, ма нико, од некога ја то нисам чуо, какви.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јуче сте нам рекли како је та жена, како Вам се та жена која је преживела у центру обратила на шиптарском језику и нисте сигурни да ли је тражила неку помоћ од Вас или што слично јер не говорите тим језиком, те да сте се уплашили и изашли напоље, уплашили заправо целе те ситуације где су сви мртви и сад се неко покаже живим, ту реакцију разумем, а данас нам кажете како је она кренула руком према грудима па сте Ви помислили како има пиштољ или можда бомбу, те да ће пуцати?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Е то сам јуче заборавио, то сам јуче заборавио да кажем, али то је стварно било значи тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ви заборавни? Јуче сте дали друго објашњење везано за то што сте истрчали из пицерије и рекли да је неко жив?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не да Вам кажем то сам вероватно заборавио ја да кажем. Значи, она је нешто на шиптарском рекла и као својом, не могу да кажем, мислим да је десна рука, нешто се ка грудима сунула и ја сам изашао вани и они су је убили и толико.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су ови Роми које сте видели тамо код занатског центра били наоружани?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: За то нисам сигуран, нисам, јер то су били људи по мојој процени 16-17 година, пред пунолетство, значи не могу да се сетим да ли су ти Роми били наоружани или нису.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је по, ево Ви сте полицајац, колико дуго сте полицајац?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: 12 година.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 12 година, колико тада сте били дуго полицајац?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Тада сам ја био полицајац 4 и по године.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Четири и по године. Јесте Ви завршили средњу школу?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не курс.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Четири и по године, полицајац сте, на месту сте дешавања која су таква каква су и нећемо о томе, али нам реците чули смо од Вас да се некад изјашњавате именом и презименом, а да се некад изјашњавате не сећам се, па нам реците ко је побио те људе у занатском центру? Не именом и презименом, него ко је то? Која то групација људи, ја Вас питам јесу Роми ти били наоружани да бисмо евентуално могли извлачити закључке да су их можда они побили?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не да Вам кажем нешто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко су људи који су побили те у занатском центру? Ви сте ту, то се дешава малтене пред Вашим очима, па не говорите поименично, али Вас питам ко су људи који су побили те у занатском центру?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да Вам кажем нешто ја кад сам утоварио лешеве и кад сам се вратио, значи ја сам у том времену кад сам утоварао лешеве на Рештанском путу чуо пуцњеве, значи тамо у правцу «Метохија вино» и кад сам се вратио испред те пицерије нисам ја знао тачно у ком локалу су ти људи ушли, нисам ја могао да видим тачно где су ушли, затекао сам значи Тановића, Петковића овог Мирослава, Слађана Чукарића и.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисте ме најбоље разумели, нисте ме најбоље разумели. Причали сте нам о томе, причали сте о томе кога сте где затекли и кога сте кад где затекли, па сагледавајући као полицајац целокупну ту ситуацију на месту почињења кривичног дела какав је Ваш закључак о томе ко је то урадио? Не именом и презименом него ко је то урадио?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Питање не разумем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не разумете питање. Да ли су то урадили припадници полиције Сува Река, да ли су то урадили припадници територијалне одбране Сува Река, припадници цивилне заштите Сува Река или су то урадили неки трећи вама незнани припадници неке војске коју ви додуше нисте ни видели?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да Вам кажем једну ствар ја за припаднике територијалне одбране и за те људе ромске националности нисам ситуран да ли сам их затекао или су они после непосредног времена кад сам ја ту био дошли, за то нисам сигуран, што се тиче њих, а за то да су ту били Чукарић, Петковић Мирослав, Радован Тановић и значи Петковић, Чукарић, Тановић и не знам још ко за та три човека сам сигуран да су ту били.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је тамо било Вама непознатих припадника неких јединица, било војних, било полицијских?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не, не, није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ових «Чегрова»?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Неких у кожним црним кожним?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Црним кожним јакнама?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су долазили неки ципови?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, ја нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Бели, црни?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја нисам то видео уопште.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ја ћу се поново вратити на овај део када сте Ви рекли на самом почетку када је Репановић издао ову наредбу коју сте Ви јасно чули, али не знате тачно како гласе речи наредбе и рекли сте да сте Ви одбили јасно. Да ли је неко од осталих људи који су ту били присутни, а које сте Ви набројали било како реаговао на ту наредбу сем Вас?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То већ нисам могао да видим, да чујем заправо, не да видим него да чујем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Нисте могли да чујете због удаљености или ?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, ја нисам чуо није то удаљеност је 3-4 метра, значи то већ нисам могао да чујем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: То Вас питам јел нисте могли чути због места где сте се налазили или једноставно нисте чули да су причали?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То ја нисам уопште чуо, једноставно нисам обратио пажњу.



ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Добро, да ли сте видели по њиховим реакцијама, по понашању кад се прими једна оваква озбиљна наредба о којој ви кажете шта је подразумевала, да ли сте видели по реакцијама да они реагују на било који начин да се међусобно договарају, да међусобно нешто причају?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, то нисам ништа ни видео ни чуо, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ништа нисте видели да су они имали икакву реакцију, јел знате да добијате наребу да убијате то је веома озбиљна наредба која није свакодневна?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А обично људи на то реагују зато Вас питам да ли је било, а и Ви сте одмах реаговали као што кажете, да ли је било још неке реакције било какве врсте?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не никакве.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А реците ми после када се иде значи путем, па се улази у куће, Ви кажете видите како се истерују људи и како се после тога пуца, у том периоду значи док се иде, ако Ви можете обзиром на удаљеност на којој се налазите, да ли неко издаје наредбу, излазите из кућа, пуцају, да ли неко или се то све подразумева по оној претходној наредби?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То се подразумевало по претходној наредби, е тамо нисам ја чуо, нисам ја могао да чујем то је удаљеност негде око 100 метара видети и чути на 100 метара није исто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ја Вас зато и питам управо?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Е да, да, тамо већ пошто је то велика кућа значи кућа је била са супротне стране улаза, значи са доње стране улаза од Рештанског пута, значи није одмах било од Рештанског пута па да се уђе у њу него са друге стране, пошто су ту имали локали, е сад да ли су били два или три локала или један то већ не могу да се сетим и то већ нисам могао да чујем тамо ко је шта рекао, шта је причао, то не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Значи Ви видите да људи излазе али не чујете да се неко дере, да наређује пуцајте или излазите или било какву врсту наредбе, у том моменту Ви ништа не чујете?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Такође сте рекли, такође се ово односи нарочито на моменат убијања, када креће то пуцање и убијање, да ли тада неко било шта наређује или то аутоматски како излази се пуца?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Тако, аутоматски се пуца и толико.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Е сад још нешто да Вас питам, рекли сте када сте се приближавали овој пицерији да сте чули експлозију и после тога иде рафална паљба, то је све са овог записника, о коме смо данас више пута га спомињали, и кажете да чујете бомбу и то, колико сте Ви удаљени у том моменту када све то чујете пошто кажете стаклена врата, прозори, све се види, колико сте удаљени?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја сам био овамо на Рештанском путу, значи ја сам то од Рештанског пута чуо па можда сам био удаљен па нека сам био 100 метара више нисам, али не верујем да има овде даљине 100 метара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Са те удаљености јел Ви можете да видите кроз тај прозор?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: А са те удаљености, ту су зграде, ту се само може да чује детонација а не да се види тачно ко је бацио бомбу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел Ви сте рекли «та пицерија је имала велика стаклена улазна врата и одмах до тих врата уместо зида велики прозор, стакло, ја сам јасно кроз тај прозор и кроз улазна врата видео убијене људе у тој пицерији»?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ово кад сам се ја вратио са Рештанског пута ја сам видео, а кад сам, значи те мртве људе, а кад сам био тамо на утовару тих лешева на Рештанском путу ја сам чуо детонацију у тој.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само то, значи Ви претпостављамо, из овог закључујемо да Ви нисте могли чути било какав коментар, било какву наредбу, било шта слично пре него што је било те пуцњаве?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте чули после када сте се приближили кад сте дошли, да ли сте чули сем ове последње Репановићеве наредбе да се скупљају да ли је било још неких наредби?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да се претражи простор, да се нешто види?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не ништа, ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Све се то радило како?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па то се радило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Подразумевало или како се?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То се радило значи једноставно што Ви кажете подразумевало се то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А како то кад ви то нисте предходно или ти који су радили нису никад пре то радили, како су знали шта треба да раде? Разумете?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: За сакупљање или за шта?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не него и за убијање, за цео тај догађај? Ви не знате?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То већ не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Зато Вас питам да ли сте чули неку наредбу или је неко поновио е сада овде убите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не то нисам, не, не, то ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Како долази до убистава ту где су у том центру?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, то већ нисам чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Значи сем овде убите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не то нисам не, то ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Како долази до убистава ту где су у том центру?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, то већ нисам чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Значи сем ове Репановићеве наредбе коју сте Ви рекли да је поновио да се сада скупљају ти лешеве из пицерије, јесте то чули? То сте рекли, то сте овде са записника, читам Ваш исказ?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Значи не могу ја да се сетим тачно тог како је он мени рекао да се мора да крене да се сакупљају лешеве.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да, да то је сада се налази у тржном центру, у том делу Вам предочавам тај део?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Пазите он је, за ту наредбу ја сам чуо кад је он био у дворишту станице, значи за ту наредбу и онда кад сам ја сакупио лешеве онда мени више нико није на Рештанском путу

кад сам сакупио лешеве, мени више нико није рекао да идем у тој пицерији да сакупљам јер ја нисам могао јер ја сам чуо у том правцу да се пуца, а ниасам могао да претпоставим где се пуцало и онда сам чим се пуцало ја сам знао да ту има мртвих људи и онда заједно сам кад сам те лешеве не Рештанском путу сакупио заједно сам са Сретеном Јанковићем отишао тамо, да видим где се пуца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само моменат, ево видите што Вам ту кажем, мислим да је шеста страна јер ја немам обележено вероватно због фотокопије лоше па, ту је Репановић, значи, када смо се нашли, ти цигани све се то завршило, «ту је Репановић поновио наредбу коју је рекао пре него што смо кренули на овај задатак а која је гласила да сада ми скупљамо те лешеве, ту је поновио наредбу, тако је то и то је пасус једно пети-шести, одоздо трећи пасус.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Опростите то је исказ код тужиоца јел тако?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Молим? Да, да исти записник, не, не ја говорим о записнику од 22.09.2005. године. Јесте исти, овај о коме су све време говорили рекла сам која је страна и рекла сам који је пасус. Па кажете «ту је Репановић поновио наредбу коју је рекао пре него што смо кренули на овај задатак», јел поновио или није? То Вас питам? Знате, то сте Ви рекли, ја то Вам читам што сте Ви изјавили од 22.09.2005. године, кажем вам 6-7 страна, трећи одоздо пасус кажете ту реченицу, јел поновио или није поновио? Јел ме разумете?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не разумем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не разумете мене или не разумете оно што сте рекли?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Вас не разумем и ја шта сам рекао и то исто све од ред не раузем, почео сам да ништа не разумем. Хајде кажите ми још један пут.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Мораћете да разумете Ви сте у том својству да морате да разумете.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Кажите ми још један пута, хајде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Рекли сте на записнику значи када се десио овај догађај у пицерији, објаснили сте како су људи изгледали, да крви није било толико због гардеробе и све остало, па сте рекли, «ту је Репановић поновио наредбу коју је рекао пре него што смо кренули», значи кажете ту је Репановић

поновио наредбу, јел то значи да је ту наредбу поновио ту на том месту или је то односи се на оно тамо када је дао?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То се односи на ону тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Знате из овог произлази као да је Репановић ту поново наредио? Из овога што сте Ви.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Пазите ја нисам у то сигуран, значи да ли је тамо био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Мислим да је тамо било наређење у оквиру станице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јеер из овог произилази да је он ту био на лицу места и да је ту поновио наредбу коју је већ дао у станици?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не то ја нисам ситуран, али мислим да је у станици да није ту на том месту код те пицерије.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јер после све произилази логично из те наредбе да кажем цео даљи део записника произилази управо из ове констатације, али Ви сад то не можете да определите, јел?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То не могу да се определим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел то је баш доста јасна реченица. Добро. Ето то је суштина по овој наредби да би знали да ли је у ствари Репановић ту био и да ли је потврдио или није, зато сам Вас то питала. Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче изволите.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јел може пауза? Само два минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Имам један процесни предлог евентуално ако разјаснимо оно што сам мало пре почео да Вас питам па сте рекли, да се довршим, да ли сте Ви предочавали сведоку следеће наводе «док смо утоваривали.....»

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас браниоче само да Вам скренем пажњу немојте мене сад питати да ли смо, Ви можете да предпочите у сваком случају кад дође.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нећу ја да предочавама него сматрам хоћу да се саслуша транскрипт, по ономе што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас то је Ваш предлог сачекајте идемо по реду.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не само да Вам кажем, имам утисак да сте предочили сведоку изјаву коју је дао у полицији и због тога сматрам, само сам хтео да видим да ли сам ја у криву или сам у праву да се тај део брише из транскрипта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете Ви да предочите кад дође Ваш ред. Предочите кад Ви будете, разумете, не знам о коме исказу говорите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком говорите исказу?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То ћу не знам да ли сам добро чуо и да ли је то тај исказ и зато Вас и питам, «док смо утоваривали лешеве из кафића у занатском центру, на лице места долази су...», па набраја имена, да ли сам добро чуо то или не, да ли је то Ваш био цитат?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, молим Вас сат и четдесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 22.09. мислите?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не знам који је, али сте Ви цитирали, онда сте помињали нека имена ја не би даље поново.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија бранилац Вас пита да ли сте предочавли сведоку исказ из полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас немојте сад да ми тумачите, само молим Вас сачекајте да завршим. Сачекајте да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је замолио паузу од 2 минута не знам да ли сте чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чула.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он стоји сат и четдесет минута и замолио Вас је, плаши се да ће ово потрајати више него што може да издржи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вам кажем.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Зато сам ја и ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте молим Вас кад буде дошао Ваш ред све ми предочите, дајте да идемо неким редом, сигурно да имате право.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ово је процесни приговор није у оквиру питања, председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, да имате право, али молим Вас дајте да поштујемо ред, дајте да саслуша се. Зашто приговор у ком смислу мислите да је приговор?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па зато што је предочена изјава која није смела да се предочи, ако је тачно ово што ја тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, ја само, како Ви сте предлагали и јуче.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Зато хоћу и да рашчистимо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте јуче предлагали да се издвоји записник који је дао код тужиоца.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ма не говорим ја о тужиочевом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја немам други.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја мислим да сте Ви предочили део изјаве који је дат полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам, немам ту изјаву овде.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја мислим да је данас предочено то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сигурно није будите убеђени. Сигурно није.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, е онда предлажем кад сте помињали Поповић Анђелка, Папић Рамиза да су били у занатском центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Из ког записника је то изјава? Хоћете нам рећи који је датум то, да скратимо причу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, ево то је изјава код тужиоца од 22.09.2005., видећете кроз транскрипт да је управо и да сам предочила да је то изјава код тужиоца где каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је то, хоћете ми рећи где је то код тужиоца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је, «њего је извео из притвора....», видећете браниоче кроз транскрипт јер буквално сам му предочила онако како је овде изјавио «њего је извео из притвора, ја сам детаљно објаснио у претходном исказу, то су дакле били «Јајце», Мирослав Петковић, Тановић и Поповић Анђелко», то је везано за притвор јел на то мислите. Па даље каже «у групи за убијање....».

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас судија није то, не тај, тамо где сте помињали Репановић, Јовановић, Папић и овај још.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: То вам је на петој страни почетак те стране, Репановић, Папић, ево ту се спомиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Ту је био Репановић Радојко и ова група за убијање коју сам поменуо, дакле Чукарић, Тановић, Петковић, Мишко Дебејац, Папић Рамиз».

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас у транскрипту је ушло и Јовановић, зато сам ја и реаговао, поменули сте, Ви сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад будете добили, онда ћете моћи да реагујете, дајте немојте сад јер не можемо јер немамо транскрипте, знате.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, уреду.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јел могу да изађем мало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете паузу једну.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, од 2 минута.

**Суд доноси**

**Р Е Ш Е Њ Е**

**одређује се пауза у трајању од 20 минута ради одмора.**

**Суд доноси**

**Р Е Ш Е Њ Е**

**наставља се након паузе ради одмора у 11,20 часова.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Вељковић Велибор, уведите га. Добро ми смо сад дошли код питања, сад ће Вам тужилац постављати питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте добро сада?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте се мало смирили у односу на мало пре?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте, јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можемо да наставимо?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Може.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Код истражног судије сте објаснили да ово што се дешавало 26. марта 99. године није било прво убијање, па Вас ја сада питам шта је било то о чему сте причали на страни 5 пред истражним судијом или да Вам, како Вам је лакше да Ви нама причате или да Вам ја прочитам шта сте рекли па да нам објасните?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Вероватно мислите за догађаје и претходних дана пре 26.?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То, то.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То се вероватно мисли на убијање можда и претходно па после тај 26. и више после протеривања није било, било је само протеривања а није било убијања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, шта је то било пре 26.?



СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да вам кажем нешто, значи пре 26. ја сам чуо неке у близини Суве Реке пуцње из пушке, е сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ком смеру ако можете, према ком делу града?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Према Призрену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи супротна страна од Рештанског пута?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, супротна страна. Е сад да ли је то било и да ли је било убијање или није било, то не бих могао да се изјасним.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел ту била нека наредба из Београда или иначе?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То већ за то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То не знате?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То не могу да ништа причам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је ту убијен? Јел то страдао неки полицајац или је страдао неки цивил Албанац или је страдао неки војник или УЧК или? Ко је ту страдао, ако је уопште неко страдао?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја нисам сигуран да је било убијања и око тога ко је страдао не могу да се изјасним.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могу да Вам прочитам?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Прочитајте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пета страна, записник пред истражним судијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта хоћете да прочитате, који део? Јел то од 27.03?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од 05.03.2004. године, пета страна први пасус одозго, други пасус. Сведок Вељковић Велибор: «видите тај дан када је било убијање, значи он је рекао идите тамо утоварајте и убијајте», на претходној страни он објашњава да је то Репановић, «а још претходно неколико дана исто убијање је било, е то већ не знам како је он рекао, сигурно је рекао идите од куће до куће и убијајте, вероватно у том смислу нешто», како сте Ви, па кад човек чита овај Ваш исказ дође се до закључка да Ви нисте сигурни за ту претходну наредбу, за то нисте чули?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, да претходну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То ми само објасните?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Значи то је да Вам кажем ја сам чуо пуцње, а то «идите, убијајте», значи то је само мој закључак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За који се то, за који дан се то односи? За то што је било претходних дана?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Претходних дана, претходних дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ово што је било 26. из даљег текста Вашег исказа произилази да сте Ви врло јасно чули две наредбе, па сад молим суд да окрене 24 страну истог записника последњи пасус, значи то се сад односи на овај други део, не, не, сад прескачемо ово «ко ће да убија», него говорим о томе ко ће да товари, па Ви кажете на 24 страни опет у претпоследњем записнику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти записник?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Исти записник. Сведок Вељковић Велибор:»ја сам сигуран, ја сам био поред њега», опет се односи на Репановића, «када је он рекао хајде иди ти да утовараш», значи то је она прича кад сте Ви прво одбили наређење?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То је у Специјалном суду је то било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, Ви сте обили наредбу да убијате, али сте стајали поред њега кад Вам је он директно рекао иди, значи чули сте га, то кажете, ја сам био поред њега када је он рекао «хајде иди ти да утовараш». Јел то тачно?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ту сам рекао, мислим нема шта ја да причам, али већ сам, већ се нешто и заборавило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, подсетићу Вас само овако, ово данас што причате, Ви кажете мало сте заборавили, кад сте ово давали пре две-три године јесте се тада боље сећали?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Мало боље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одлично, хвала Вам. Идем даље.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Судија извињавам се, само пре, имам једну примедбу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим Вас да ме не прекидате.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Морам да прекинем због тога, тужилац сада наводи цитира изјаву и каже ви сте рекли 26. марта, у овој изјави од 04. марта 2004. године ни један пут сведок није рекао 26. март поменуо, рекао је три дана и пет дана после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни тужилац рекао 26.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Тужилац је рекао три пута 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, овде нема, то је тачно и није ни цитирано у том смислу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Судија, па сад је тужилац помињао 26., да је то било 26., ја Вам ту интервенцију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ми говоримо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче овде само смо цитирали изјаву његову.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, него да је то било 26. марта је говорио тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може он, нема, разумете цитирамо исказ са 24 стране и ту се не спомиње 26., молим Вас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел Ви мене не разумете председнице већа? Почетно питање тужиоца које је три пута поновио је рекао за 26. март сте рекли у изјави од 04. марта 2004. године, па наводи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то ушло у транскрипт.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А сведок у тој изјави нигде не наводи да је то било 26. марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тачно и то није ни поновио сада, све је то ушло у транскрипт.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Зато је моја примедба да то не ради тужилац јер у транскрипт улази 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас тужиоче, молим Вас немојте само цитирајте ако хоћете да цитирате, цитирајте тај део, али немојте датум импутирати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не импутирам датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, значи поставите у том смеру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево ја ћу поставити питање, али Ви сте, почели смо овај претрес јер ми смо овде због тога што се нешто десило 26. марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, поставите питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Због чега сте Ви данас овде, јел ви знате због чега сте, који је датум у питању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Због 26. марта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одлично и ја Вас питам шта је било пре 26. марта и Ви сте ми мало пре одговорили, јел то тачно?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Браво, идемо даље. И немојте ме више прекидати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Потпуно је јасно зашто упадају.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас судије, па ово је тужилац први пут 22. септембра је у његовој изјави у почетку прва реч је 26. марта и од тада сведок говори 26. марта и не може овако да се саслушава сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватам да је то Ваша примедба. Схватам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, импутира му тужилац датум који у тој изјави не стоји и зато ја интервенишем, значи немој да причамо о 26. марту кога сведок тада није помињао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О овом догађају који датум, јел се Ви сећате који је то датум?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево рекао је судија.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Он ме је питао, значи тужилац, не знам шта је, он је мене питао пре 26. неколико дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Значи ја сам му дао одговор пре 26. шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За који датум се односи ово «ја сам сигуран ја сам био поред њега када је он рекао хајде иди и ти да утовараш», за који датум?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То сам рекао за 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За 26.?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, стриктно 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, молим Вас да ме не, све има свој неки ток, сад ако га Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Следеће питање, колико је било људи у том дворишту, значи сад смо утврдили са сигурношћу да је то 26. март, кад сте Ви одбили наређење да идете? Сад то су значи два, две су ствари колико је људи било у дворишту а друго је колико је људи отишло из дворишта?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То мислите на полицијску станицу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На полицијску станицу.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Колико је било у дворишту, од прилике 10, од прилике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Ви сте били тај који је кажете евидентичар, тај који је радио аналитику, тај који је правио распоред, јел то значи да сте Ви сва њихова имена знали?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Имена људи?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте. Ако је, они су били сви резервисти и активни састав. Тај активни састав је имао решење, значи за рад у Сувој Реци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одлично, да ли је ту било људи које Ви нисте познавали?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад ја Вас питам, пошто сте имена свих знали, ко су осталих 7 поред ове тројице које сте навели, навели сте три и по, рекли сте «Мишко Дебејац», значи ко су остали људи до бројке.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Није рекао «Мишко Дебејац».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, цитирано је, њему је само предочена та изјава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је тада у истрази, сигуран сам да је био и «Мишко Дебејац».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада, то је предочено, нећемо се понављати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Данас је рекао мислим да је био и «Мишко Дебејац» ту у дворишту, а не знам да ли је он ишао.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Није тако рекао, да слушамо транскрипт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, конкретно је питање, немојте молим Вас, преслушаћемо транскрипт. Изволите питање поставите, немојте прекидати ја Вас молим. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је још био осим ова три имена која сте поменули, три и по, ко је то 10? Ко је још био ту? Јел можете да се сетите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па ту смо ми били од активних, од активног састава значи овај Анђелко Поповић, ту је био, ту сам значи ја био, био је Милован Гогих, био је Горан Ђокић, значи они су ту били и не знам више још ко је све био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они били?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: У станици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не у дворишту питам?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То не могу да се сетим, сад да ли су били неки у дворишту, неки овамо су били у дежурној служби, то не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или ајде исто питање, пред колико људи је издата наредба?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Од прилике можда пред 4-5.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Опет нам фали два, који су та два који фале?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја схватила да је сведок децидирано рекао било је 10-ак, да је било десеторо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, сад је рекао, ево сад каже, четворици-петорици је издата наредба, ко су ова друга двојица? Да ли се можете сећати?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не могу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Шта је било прво, јесте ли Ви прво одбили наређење, рекли нећу, па је онда изведен притвореник и убијен или обрнуто?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Прво сам ја одбио наредбу и можда непуних 5 минута касније притвореник је изведен и убијен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је тада било људи у дворишту?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не могу баш да се сетим. Три – четири.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу били исти они људи који су мало пре били?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да још нису отишли?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не још нису, значи ја сам и судији рекао значи убијање је почело од тог човека, када је тај притвореник убијен јер је он био ту задржан у својству осумњиченог зато што је оружани напад на полицију пуцао, е сад ја не знам на ком делу територија Суве Реке он је ухваћен, значи то је уопште не знам, значи прво два – три да на пре тога је ово и онда је он убијен, и онда 10 минута касније у кући и то тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад се издаје наредба, ја све разумем и ратно стање и узнемиреност, али кад се издаје наредба како стоји састав полиције, јел стоји мирно, прича, шетка се или како то изгледа, објасните како сад то изгледа у том дворишту кад се издаје та наредба?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ма нико није ту у том дворишту мирно стајао, значи није био никакв stroj, није било ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу били раштркани или су били?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па ту два – три метра можда један од другог удаљени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви, кажете имали сте, кога гледате сада?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имали су неки прслуке, јесу то неки специјални прслуци или су то?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па то су ја мислим они маскирни прслицу, да су специјално намењени да се стави окрвир од аутоматске пушке, значи са муницијом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад се у те прслуке ставе оквири, јел то значи да се иде у неку акцију борбену? Или су се стално шетали са тим?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Они кад су и патролирали они су то носили због ратног стања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Због ратног стања?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Интервенисао је бранилац, па ја ћу Вас сад поново питати да не би сада враћали транскрипт, да ли сте тог дана 26. приликом издавања те наредбе у дворишту видели како ви кажете на једном месту «Мишка Дебејца»?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја њега ту нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте нам данас рекли да сте га видели?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја сам рекао да га нисам видео, рекао сам ја нисам сигуран да ли је био у тој својој канцеларији или је био тамо у Призрену, значи то не могу да се сетим. Јер је он радио у истој згради али на супротном улазу је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте га тога дана уопште видели?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја њега тога дана нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Објаснили сте нам, отишли сте пар минута након што је та група, како Ви кажете по Вашем називу група за убијање отишла, Ви сте након колико минута кренули?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па можда је било после једно да ли је било и 10 минута од прилике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је дао наредбу да Ви кренете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко дао наредбу да Ви кренете?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Могу да Вам кажем да сам ја то, али не могу ту наредбу да разумем од свог претпостављеног старешине, командира Репановића разумео наредбу да ја кренем у то, у тај утовар људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, друго је утовар, а друго је тренутак кад сте кренули у утовар, сад ја Вас питам како сте знали кад треба да кренете на утовар, ко Вам је то рекао?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па командир Репановић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. То је било 10-ак минута?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Од прилике 10-ак минута, сад можда је који минут раније или касније нема везе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете дошли сте прво до те куће једне, ту су била 4-5 тела?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, е сад народ из тих кућа иде од Рештанског пута бежи према бензинској станици према овом другом улазу у тржни центар?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, према значи, у дворишту аутобуске станице и трамо тржном центру у правцу бензинске пумпе и «Метохија вино».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко пуца за њима?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја чујем пуцњеве из аутоматске пушке, али баш нисам могао да видим тачно ко је пуцао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико људи пуца за њима?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: По мојој процени били су две до три аутоматске пушке, по мојој процени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је људи трчало?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: А испред су доста трчали, они су били једно 20-30.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Полицајаца?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не тих људи што.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам Вас разумео, извињавам се. Колико је, сво време се прича о полицајцима, ти што су пуцали за тим људима, због чега су ти људи бежали, е сад колико је тих људи од којих ови људи беже?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Колико је било полицајаца, јел тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Били су можда 3-4 тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Е сад, јуче и данас сте нам објаснили да су ти људи бежећи неки од њих били погођени, да су падали?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било са телима тих људи који су пали?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Са телима тих људи што су пали, значи ја сам са припадником резервног састава Сретеном Јанковићем и Ивицом Новковићем кренуо са тим камоном који је дошао из правца Призрена, сад да ли је тај камион био власништво нашег секретеријата, да ли је власништво неке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не ја Вас питам шта је било са тим телима?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Та тела су утоварана у том камиону што је дошао из правца Призрена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У том камиону се већ утоварили четири-пет тела?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: За та тела Вам и кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говори само о тим телима.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Значи они иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте све то објаснили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам ја добро разумео, четири – пет тела је испред оне беле куће?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На Рештанском путу?



СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад, од Рештанског пута према аутобуској станици, односно према овој бензинској пумпи, то је сада други смер, и ту буду погођени неки људи?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ту није било, ту за срећу нико није био мртав. Е сад да ли је неко био рањен па је побего тамо у тој после пицерији то је већ нешто друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то сад, другим речима значи, ти људи који су тамо тих четири-пет, јесу они изведени из куће и стрељани ту испред куће?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви видите моменат стрељања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који су ти људи који су погађани?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Нису они само да стану мирно, него у бежању погодили и ако га погори у витални део тела он човек умире.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Председнице молим Вас, добро сте интервенисали, али није чуо сведок шта сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је да ли је видео стрељање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда је објаснио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли је он икад поменуо страљање, а Ви сте га питали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У који део тела су погођени ти људи које сте Ви нашли тих четворо?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да Вам кажем ја сам гледао повреде су наступиле у пределу стомака и у пределу главе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи од напред?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи од напред повреде? Погођени су од напред, нису у леђа погођени?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Неки, е сад ја не могу да видим на основу оне повреде да ја претпоставим да ли су из леђа погођени из правца леђа или од напред у правцу стомака.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајде поново да се вратимо, да ли су неки људи извођени из кућа и ту на лицу места ликвидирани?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Е то већ нисам видео. Те људе што сам утоварио они су погинули у бежању, значи како га погоди метак, тако он умире, вероватно или са бока је погођен или са леђа или тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко био жив од њих?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли то утврђивали?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па кад га утовариш он не показује никакве знаке живота, ја нисам могао да гледам да ли је жив или није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад сте дошли, идемо сад даље, до пицерије и Ви имате задатак да износите тела из пицерије, јел постојао неки редослед ближе вратима, па према шанку или јесте направили неки начин како ћете то лакше да не би, претпостављам да сте имали неки план како ћете та тела износити, којим редоследом, којим редом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уопште постојао неки план како ћете износити? Да ли је уопште постојао неки план, редослед?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ма нисмо ту на лицу места сами одлучивали како ћемо од врата смо утоварали, значи почев од врата па тамо до шанка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од врата па до шанка?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи ова жена која је била поред врата, да ли је она била прва која је тражила помоћ?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: За то нисам сигуран. Нисам сигуран уопште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато што сте нам јуче рекли прво је она па онда онај.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не за то стварно нисам сигуран, видео сам да је имала ја мислим да је било само окрзнуће метка на левој руци, е сад баш који део руке то не могу да се сетим и нешто је на шиптарском рекла, не знам шта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имала је окрзнуће на левој руци?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Десном је руком пошла према левом рамену?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Тако према грудима, према брусхалтеру, ту је значи кренула, прво ми је нешто рекла на шиптарском и онда је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте већ прецизно објаснили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви, кажете уплашили сте се да сад у том неком трећем вашем објашњењу да је можда имала пиштољ, бомбу, жена од 60 година, јесте ли напољу рекли неке можда има пиштољ или бомбу?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не то нисам ја рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што? Како нисте рекли а Ви сте се уплашили да можда има бомбу?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па ја сам на то помислио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта пуштате друге да уђу унутра и да погину?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја сам само рекао она је жива, а сад ко је ушао то ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То значи да се нисте уплашили да има бомбу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да се уплашио.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па ја сам се уплашио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, немојте одговарати док Вам ја не кажем. Рекао је да се уплашио и изашао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Уплашили бомбе или уплашили што је жена жива?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је детаљно објаснио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оба је објаснио? Сад ја не знам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, не, објаснио је да се уплашио јер је мислио да има бомбу и да је због тога се уплашио и изашао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да судија, али ово што смо сада питали управо потврђује да није то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, то су закључци Ваши, то оставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Јели Вам пало на памет да помогнете тој жени?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта би се десило да сте јој помогли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, шта би се десило.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Шта би се десило, можда би се ја њој придружио ето то би се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вељковићу, немојте одговарати. Господине Вељковићу, одговарајте на питања када Вам ја дам дозволу. Шта би се десило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Управо је то објаснио, њој би се придружио да јој је помогао, то је одговорио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас председнице, предлажем да се овај део издвоји из транскрипта и да се не прекуцава, ово је недозвољиво шта се ради. Интервенисали сте и онда после тога инсистирања поново улази у транскрипт нешто што не сме да уђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро браниоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Цео исказ сведока и данас ја то потпуно разумем, то је сведок који живи у Медвеђи, то је сведок коме није пружена заштита мада ова држава се обавезала да ће пружити сваком ко се сматра угроженим. Он нам је пре 25 минута рекао да ће први метак који буде, ако буде пукао у Медвеђи.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ће завршити у његовој глави од стране његових пријатеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете питање само да поставите, молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако да.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја се извињавам. Сведок је исто рекао и да је тужилаштво на њега вршило утицај, а на томе нико није инсистирао до сада у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Палибрк, то све стоји, молим Вас, питања.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Па да видимо да ли се можда плашио тужилаштва и државе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте коментаре неке, јел Ви хоће да поставите питање да ли је он заплашен, да ли му је потребна нека заштита.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сам мислио. Можемо сад одмах, шта мислите да ли Вам је потребна нека заштита?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не, то не ни случајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите са питањима.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ни случајно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Вашој породици потребна заштита?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кад сте ушли у ту пицерију и износили тела да ли сте видели ту неко оружје?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, то нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко од тих цивила које сте Ви унели или ови које сте видели да су уносили, имао неко оружје?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То нисам исто видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате зашто је та група, како Ви кажете група за убијање, кренула на Рештанском путу, а не према неком другом делу града?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И у другом делу града је било Албанаца?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Било, било је у правцу Мовљана, али ти људи нису убијени већ су само протерани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је наређење било да се иде баш према Рештанском путу или је то сам?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: За то, то остављам без одговора.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да није дошла наредба, како кажете из Београда, да се прекине са убијањем и да се сада иде по кућама, да ли то значи да би било још убијања у Сувој Реци тога дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То не, за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте оговорати господине Вељковићу, само кад Вам дам дозволу. Не може он да извлачи закључке, да ли би, одкуд он то зна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Долази наредба да се прекине, мислим, шта то значи и онда више није било пуцања, он каже, сад га ја питам, да није било те наредбе шта би било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може он знати шта би било. Немојте тако тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је та наредба за убијање била ограничена на 3 сата?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То нисам, исто без одговора.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Опростите, ја стварно морам да интервенишем, сада је поново у транскрипт ушао један закључак, једна инсинуација и подметање, одговорно тврдим од стране тужиоца. Сада је дословно рекао, да ли је та наредба за убијање била ограничена 3 сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико овде до сада то није рекао, према томе је апсолутно.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Управо то, молим Вас у записник улази нешто што ће следити као одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас транскрипт постоји, браниоче, транскрипт ће постојати и видећете да нико није рекао нити је он спомињао да је 3 сата трајало то све, значи али то стоји, то је његов закључак, такође стоји, молим Вас браниоче немојте сви тако у глас укључите микрофон.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија опростите, ја би само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас у транскрипт је ушло значи његова констатација, тужиочева констатација, значи 3 сата, овде сведок ни једног тренутка није рекао да је то 3 сата трајало. Молим Вас.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија ја Вас молим само да рашчистимо једно техничко питање, Ви сигурно да имате довољно искуства у раду са тонским снимањем. Верујте ми да га има много, проблеми са транскриптима који се касније појаве и смисао одговора било каквог одговора сведоку на питање које садржи у себи констатацију подразумева и подвлачи у одговору сведока и ту

констатацију, то је оно због чега ми инсистирамо све време да се на овом начину рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче зар ви мислите да ми не можемо да то протумачимо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тужилац опомене да у садржини не ставља инсинуације, закључке и нетачне одговоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То да. То је тачно.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То Вас молим, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он ни једног тренутка није рекао 3 сата и то је све регистровано.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Било шта сведок да одговори на томе, да каже није сат него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Али на такво питање сведок даје одговор који је овде дао данас, не могу да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реагованој је браниоче.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Али није реаговано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реаговано је да не одговара, а ту је суд који ће проценити, немојте молим Вас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не могу да одговорим, али онда то је питање као констатација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче реаговано је да се не одговара. Значи све то што уђе у транскрипт ту је суд који ће све то проценити. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јуче сте нам у једном моменту рекли «ја нисам видео тај утовар, то пљачкање» кад Вас је питао суд да ли је било проваљивања у куће, пљачкања, да ли се сећате то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, одговорио је на то питање. Одговорио је није видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, то је било, одговорио је да није видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није видео никакво пљачкање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад ја питам какав је то утовар и какво је пљачкање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни спомињао утовар, рекао је да није уопште видео пљачкање. Молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било пљачкања у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, немојте одговорати, одговорио је. Није, јуче је одговорио ја сам га питала. Јуче је одговорио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Једно је да ли је он видео, а друго је да ли је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ће знати ако није, молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можда ће нам он рећи да му је неко други рекао да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао није било пљачкања, то је његово.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, он је рекао да није видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели или нисте видели?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ма нисам уопште видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, одговорено је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро то је једно, да ли је било пљачкања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули да је неко причао да је било пљачкања?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, друго што сте видели? Да ли је неко причао од ваших колега да је било тако нешто?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли је неке од албанаца који су били погођени пружена медицинска помоћ?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Мислите у том?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У том.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, ту није ником.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, изволите пуномоћници.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Судија Крстајић је питао тамо за занатски центар, били су територијалци и цивилна заштита, полицајци, Роми, итд., да ли је приметио неку њему непознату јединицу, каже да није, а ја питам од почетка од кад је кренуо тамо према Рештанском путу па док није дошао до занатског центра да ли је на Рештанском путу приметио неке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је на моје питање јуче, да није видео уопште непознате.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, онда јел овај Сретен Јанковић утоварао са њим лешеве и у занатском центру?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је имао неке проблеме ту, да ли му је нешто позлило тад?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја то нисам приметио по њему.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је неко од Ваших колега поричао да је било паљења кућа и ко је палио?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је и на то. Било је претходних дана, тако сте рекли, тог дана не.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Тог дана је било само та кућа, рекао сам Вам и јуче те породице Бериша, после сам чуо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Говорили сте данас о убиству притвореника, реците нам само, то сте о томе говорили код истражног судије, колико је то место где је он убијен далеко од канцеларије командира?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па то је на самом углу полицијске станице било, значи од улаза од тих улазних врата можда је удаљено једно 10 метара, 10 до 15 метара је удаљено, јер командир полицијске станице није значи радио у сутерену, значи односно у приземљу него на спрату, то Вам кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Код истражног судије кажете да се из његове собе види двориште и да није могло да се догоди да он не види то, јел тако?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Пазите ако не обрати пажњу на то не може да се види, ако се окрене тамо у правцу Будакова, значи ту се не види, међутим ако се окрене овамо у правцу Призрена, ту се слободно може види поред прозора види се.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро укључујући и Вас и командира, јел се Ви окрећете кад чујете пуцањ или не? Чује се пуцањ, значи ту у дворишту полицијске станице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви реагујете на тај пуцањ? Јесте урадили неку кретњу, изашли, шта сте урадили, јесте нешто реаговали кад сте чули тај пуцањ?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ништа нисам ја реаговао, само сам изашао и видео мртвог човека.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. А како Ви знате да ли је командир, да ли је Репановић био упознат са тим да је убијен притвореник?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте, чим је чуо пуцања био је у полицијској станици, значи није могао да не буде са тим упознат.

НАТАША КАНДИЋ: Јел можете мало детаљније да нам објасните, тако је он, на основу чега сте сигурни да је он знао управо да је притвореник убијен? Могло је нешто друго да се догоди?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не би знао да Вам дам одговор.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте сигурни да је био упознат са убиством притвореника?



СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ма он кад сам ја одбио наредбу, он је после минут – два изведен из суднице, нек је било 5, из оног притвора, и он је одмах после тога чим су га извели он је убијен онде у дворишту.

НАТАША КАНДИЋ: У то време кад је притвореник убијен где се налази Ненад Јовановић?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ненад Јовановић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, да нисте сигурни да сте га видели уопште.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја за њега нисам сигуран, он је био, то је сад баш да ли је можда изашао до стана транутно, можда је био тамо у својој канцеларији, то ја не могу да дајем одговор. Или је био у стану или је био у својој канцеларији, на друго место није ишао.

НАТАША КАНДИЋ: Та наредба идите и убијајте, јел то убиство притвореника у склопу тога или је убиство било после тога кад је изречена наредба или је прво притвореник убијен па изречена наредба или наредба па притвореник?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Наредба, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Оппростите судија, уопште није било наредбе идите, убијајте рекао је да не може да се сети речи које су биле, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, седите. Рекао је одговорио је на то.

НАТАША КАНДИЋ: Помињали сте оно што мене збуњује неки трактор и камион, односно комуналце да су били обавештени, ако можете да се сетите чији је то, какав је то трактор који иде Рештанским путем? А ко обавештава те комуналце и да ли, о томе причате код истражног судије, да ли су комунални на Рештанском путу или је то неки други камион?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То је камион онај што сам ја кренуо са њиме, што је био на самој раскрсници улица Цара Душана на Рештански пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, рекао је да је то један једини камион.

НАТАША КАНДИЋ: Али откуд тај камион ту?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Он је из правца Призрена дошао, е сад одакле, чији је он влансик то не могу да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је тај возач обавештен да крене? На основу чега тај камион управо креће Рештанским путем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, да ли га неко обавештава? Да ли Ви имате неко то сазнање?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Мислим логички размишљано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте логично, да ли Ви знате, значи немојте логично и закључивање, да ли Ви знате да ли је обавештен возач да дође камионом ту, да ли Ви имате неко сазнање?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само конкретно одговарајте на питања.

НАТАША КАНДИЋ: А тај трактор који помињете, шта је са њим? Јел то то, тај трактор је у ствари тај камион или постоји стварно трактор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не спомињао је трактор и камион, значи није то исто.

НАТАША КАНДИЋ: Јел постоји трактор?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: Говорили сте нам о томе и код истражног судије и код тужиоца, кажете идете до беле куће, значи само молим Вас, иде ова прво група за убијање, па онда иде камион и иза камиона Ви, јел тако то изгледа?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Е сад, да ли чујете пуцањ док сте у полицијској станици или кад сте већ кренули?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја кад сам био онде испред полицијске станице, значи на тротоару где је било возило интервентне патроле увек паркирано ја сам чуо прво пуцњеве у правцу Студенчана, а после пар минута сам видео колону људи како бежи из те куће.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, чекајте, Ви сте, јесте кренули?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не још нисмо кренули.

НАТАША КАНДИЋ: А камион?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Камион је исто паркиран.

НАТАША КАНДИЋ: Стоји ту?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: И Ви видите из правца Рештана видите људе како беже?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Они беже, куда?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Преко пута Рештанског пута у правцу у двориште аутобуске станице и у правцу тржног центра.

НАТАША КАНДИЋ: Значи они претрчавају Рештански пут?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: И Ви их видите да само улазе у двориште аутобуске станице?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Улазе у двориште аутобуске станице и иду тамо ка локалима, што су били.

НАТАША КАНДИЋ: Е сад ми кажите Ви крећете и идете камионом, значи у том тренутку видите док они претрчавају улицу да неки падају, јел тако?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Е сад Ви идете и онда у том тренутку јел неко каже крећемо или као крећете уопште?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То не могу да се сетим. Значи ја сам рекао и судији и Вама кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само конкретно, не морате више.

НАТАША КАНДИЋ: Онда долазите, где Ви кад кренете Рештанским путем прво место где стајете, да ли је то бела кућа? Да ли је то?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли, где тачно те лешеве налазите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Како? Те лешеве?

НАТАША КАНДИЋ: Где их налазите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Поред пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, покупите те лешеве и где онда идете даље? Настављате или?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Значи ја сам већ судији објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то објашњено.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, апсолутно није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све, где наставља. Где настављате?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Настављамо значи у том правцу где се пуцало, значи ја нисам могао да претпоставим у ком локалу су ти људи што су побегли из куће ушли да се спасу. Нисам могао. Е тек кад сам после тога камионом отишао код бензинске пумпе ја сам видео ту.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, молим Вас, још увек смо на Рештанском путу, бела кућа, постоји даље наставља се Рештански пут, е сад ја би волела да ми кажете да ли настављате даље, идете, ту се још налази то насеље Бериша?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Мало смо навише још ишли.

НАТАША КАНДИЋ: Кад окрећете и ко каже сад окрећемо, идемо назад?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па ми смо сами одлучили са тим возачем, не знам колико смо још ишли иза те куће и онда смо сами одлучили да се полукруг настави и да се вратимо назад.

НАТАША КАНДИЋ: А зашто одлучујете?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Зато што горе је било за нас прво небезбедно и ту се нису чули пуцњи.

НАТАША КАНДИЋ: И Ви се куда враћате?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Враћамо се ка правцу зграде станице.

НАТАША КАНДИЋ: Добро и онда идете улицом Цара Душана?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Значи скрећемо десно и идемо ка бензинској пумпи пошто смо ту чули у том правцу пуцње.

НАТАША КАНДИЋ: Кад се враћате имали ли људи из кућа који излазе или су сви већ претрчали, побегли у правцу занатског центра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви видите ту људе?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли има људи кад се Ви враћате?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не није било.

НАТАША КАНДИЋ А где је ова група за убијање, јел видите њих?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, тад нисам видео.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. А шта је било са њима?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Они су отишли једноставно ка, они како су бежали отишли су ка њима да виде где ће да се сакрију, где ће да нађу спас, па сад.

НАТАША КАНДИЋ: Значи Ви видите да група за убијање иде у двориште аутобуске станице?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Мада ја ту групу људи нисам видео, али.

НАТАША КАНДИЋ: Чекате мало, ако видите људе који беже, кажете да видите и оне који падају, јел тако?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Јел то ти који претрчавају? Беже преко пута и улазе у двориште?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А где су онда ови? Ко их то убија, како не видите? Од чега падају?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Онда ја, ја сам онда нисам могао да гледам тачно који полицајац ће да иде, него сам, мислим да сам се вратио у станицу па после можда пар минута сам кренуо са Сретеном Јанковићем и са Ивицом Новковићем и вероватно у том периоду су кад су ови претрчали они су кад ја сам ушао у станицу они су отишли за њима тамо у тржни центар и тамо су убијени.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, како у ком транутку Ви улазите у станицу, кад се враћате? Јел тако?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да. Ја кад сам видео како људи беже и падају мртви, значи ја сам се тад вратио у станицу.

НАТАША КАНДИЋ: А јел има неког у станици?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: У станици је био ја мислим или је Милован Гогић или Горан Ђокић, од њих двојице су били, ја сам само онако ушао у тој дежурној, значи.

НАТАША КАНДИЋ: Јел има негде командира?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Е њега већ нисам видео, па он или је био у канцеларији или не знам, значи то је било непосредно после тога, после те моје наредбе значи 10-ак минута, није он могао нигде да иде.

НАТАША КАНДИЋ: И Ви онда улазите и после колико минута излазите поново?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Можда па непуних 5 минута после тога.

НАТАША КАНДИЋ: Са ким?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Са Сретеном Јанковићем и са Ивицом Новковић.

НАТАША КАНДИЋ: А ко каже Сретену Јанковићу да иде?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Е то не могу да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: Кад изађете, то је она улица, како се зове улица?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Цара Душана.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је на улици?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: А на улици нисам могао да видим, ја кад сам дошао тамо код бензинске пумпе ја сам видео људе мало даље испред тог локала и онда ту смо ушли и онда смо ту утоварали лешеве.

НАТАША КАНДИЋ: Јел видите људе живе?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Људи су били мртви, какви.

НАТАША КАНДИЋ: Каже видите кад сте дошли до пумпе видите људе, па ја онда питам?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Људе ове што су, полицајце, а не ове људе што су из породице Битићи.

НАТАША КАНДИЋ: Значи њих видите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, да.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли у том тренутку кад Ви долазите, шта видите на бензинској пумпи кад пролазите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ништа.

НАТАША КАНДИЋ: Празна, има ли људи?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не код бензинске пумпе ја ништа нисам видео.

НАТАША КАНДИЋ: Бензинска пумпа је?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: 10-15 метара удаљена од те пицерије.

НАТАША КАНДИЋ: Па ако гледамо око улазна врата иначе зид, задњи зид пицерије је до бензинске пумпе, јел тако?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто прекидате, због чега? Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, не бих прекидао, ово је већ више пута поновљена констатација где пуномоћник оштећених, о чијем смо се ми статусу због квалификације противили, своје мишљење, своја запажања, своја знања и познавања ставља сведоку у уста, због тога је молба била од самог почетка да кад госпођа Кандић поставља питања, ако сте јој већ дозволили да активно учествује у поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволила сам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То чини преко вашег већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе иде добро, мислим не видим апсолутно разлог.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сада је изнела констатацију «зид се налази уз зид», сведок никада то није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставља питање, пошто очигледно да познаје локацију, поставља питање у том смеру.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли Ви знате колико се налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сувишна Вам је примедба, верујте.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли уопште има зид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сувишна Вам је примедба јер апсолутно комуникација, питања, одговори иду несметано и нисам уопште имала разлога да реагујем у том смислу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија нисмо ни ми реаговали, не због тога што је ово ишло како треба, по нашој процени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли зна, покушава.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Него због тога да не би ометали, односно да би ово што пре завршили данас, а ја дајем ову примедбу а могу Вам навести још неколико примедби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша примедба. Уреду.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је. Ја молим да ово уважите и да, мој предлог је да се госпођа Кандић поставља питања преко судског већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Ово судија, ово је покушај овога господина већ не знам који, вређања, мислим да Ви треба да предузмете мере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић немате потребе да уопште коментаришете, поставите питање. Ни апсолутно нико Вас не вређа, само Ви постављајте питања.

НАТАША КАНДИЋ: Он покушава стално и Ви му дајете простор за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисам приметила никакве увреде, него ставља примедбу, изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Ја ћу само да поновим да је он своје стручно знање показао у предмету Ђаковичка група и сваки пут ћу да му то говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић хоћете наставити са питањем уопште нема апсолутно разлога да тако реагујете. Изволите наставите са питањима?

НАТАША КАНДИЋ: Па мени је жао што сведока доводимо у такву ситуацију где он има довољно својих проблема мора да слуша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питања?

НАТАША КАНДИЋ: Мене само још занима када сте дошли ту испред занатског центра, као то све изгледа, ту вам је та група за убијање, како то долази до тога да Сретен Јанковић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је питање незавршено, немојте упадати више.

НАТАША КАНДИЋ: Како долази то Ви крећете заједно из станице са Сретеном Јанковићем да он остане негде ту поред неке трафике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама познато? Није спомињао уопште трафику?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није спомињао уопште трафику, да ли Вам је познато, да ли Ви видите Сретена да стоји код неког киоска?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Ко са Вама улази у пицерину унутра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви сами улазите или улази неко са Вама?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Заједно је самном ушао и тај Сретен Јанковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ушао је?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, е сад ко је, да ли сам ја ушао први или он то не могу да дођем, да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте ту, сад се ту помиње неки камион који није извесно јасно да ли је то исти онај камион са Рештанског пута?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, не зна.

НАТАША КАНДИЋ: А шта бива са оним трактором?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите Ви трактор?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А где је он остао?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је било са телима из трактора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су уопште била тела у трактору?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не знам, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Покушајте да се сетите док сте на Рештанском путу јел Ви тела стављате у трактор или камион?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Рекао сам у камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У камион. Следеће питање?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли кад сте дошли из полицијске станице ту пред занатски центар да ли се ту већ налазе ова деца Роми, да ли се ту налази доктор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, детаљно је објаснио. Налазе се, све, детаљно је одговорио.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли имате неку комуникацију, нешто, неки разговор са?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је одговорио, ја сам га све питала детаљно.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Судија Вас је питала о каквом сте притиску причали када сте поменули давање изјаве код тужиоца, па је онда колега Вељко нешто питао и остали смо без одговора, па молим Вас да завршите и одговорите на то постављено питање? Какав је то притисак био код тужиоца кад сте давали исказ?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: У Лесковцу?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали сте да је био неки притисак. Данас сте спомињали.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја сам њему рекао за неке ствари баш да се не сећам, а он ме је подсећивао у смислу тога да је други то рекао. И онда ја онда више сам рекао нека онда буде, ајде како су сви рекли па и ја да је то тако, баш у том смислу, па сад.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли сте Ви икада били у некој групи за убијање, па знате како изгледа кад се креће у убијање?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.



АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Тужилац је данас питао пред колико људи Вам је издата наредба, па сте Ви рекли најмање 4, знате можда имена и презимена тих људи, можда ће они знати да понове наредбу?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То су били значи Мирослав Петковић, овај био је ту Слађан Чукарић, био је ту Анђелко Поповић, па питајте њих ако они знају то да Вам одговоре или евентуално да питате или од ових вођа смене дежурне службе Горан Анђелковић или Милована Гогића, пошто је то било у непосредној близини прозор је био отворен, значи то је могло да се чује, е сад Ви њих питајте па они нека Вам кажу.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Данас сте рекли, кад сте дошли на улазним вратима да је једна група, како сте Ви назвали група за убијање, већ кренула из станице, јел тако? Јел она кренула или остал још испред станице?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Она је остала можда још једно док нису извели тог притвореника, можда још једно два – три минута.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: После тога су отишли?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Кад су човека извели из притвора, он је убиен и онда је, онда су кренули тамо ка Рештанском путу и онда је то било оно што сам већ судији објаснио како и шта је било.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли је том приликом, пре тога или после тога командир икад Вама нешто претио? На неки начин претио?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Никада?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ:

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли сте се Ви плашили командира?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Колико је било потребно времена од тренутка када је група за како сте Ви назвали, група за убијање, кренула из полицијске станице до тренутка када људи нису ушли у тај занатски центар?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Колико они?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Колико је времена то трајало?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Колико времена је трајало?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Од тренутка када је кренула та група људи, коју сте Ви назвали као група за убијање, до тренутка док су ти људи чланови породице Бериша ушли у занатски центар?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То је било можда једно 5 минута, 5 до 10 минута.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Толико брзо, јел тако?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: А колико је цео догађај трајао, колико сте рекли?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па ја сам рекао негде око 3 сата, између 12 поподне и 15 часова.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Ви сте ту групу људи видели да улази у занатски центар одакле?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја сам видео са тротоара улице Цара Душана.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Значи из полицијске станице?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да једно 100 метара можда сам био удаљен одатле.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Колико сте временски Ви кренули за том групом која је ишла да убија? Да Вам кажем, Ви сте данас рекли, али рекли сте и јуче, па сте рекли два временска периода, једном сте рекли једно, а данас друго, па само да Вас питам да ли можете прецизно да се изјасните колико је времена протекло од како сте Ви кренули за том групом за убијање?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Иза ње јел тако?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па можда једно нек је било 5 минута, више није било.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Пет минута?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Тако од прилике.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Можете да определите можда временски од тренутка када сте видели ту групу која је ушла у занатски центар или за неки други догађај кад сте Ви кренули?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не од момента кад сам ја видео групу људи да улази у занатски центар и онда сам отишао у станицу и можда 5 минута није било ја сам кренуо са Сретеном Јанковићем и са Ивицом Новковићем и са тим камионом што је дошао из правца Призрена на утовар.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли је командир, да ли можете да закључите на било који начин, да ли је можда био присутан близу Вас, да ли је икада тога дана, тј. да ли је тога дана видео било које убиство?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Које убиство?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Он је видео прво шта је, убиство човека притвореника.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Јел он био присутан када се десило?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не могу ја да је био лични очевидац.  
АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: То само реците, то Вас питам да ли је игде био лични очевидац?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја не могу да тврдим да је он био буквално лични очевидац.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли сте Ви видели било кога да је убио некога?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли је неко сем вас тројице био у тој групи за скупљање лешева?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, њих тројица, баш се оганичио.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Добро. Да ли је неко вама претио док сте ви сакупљали та тела, тј. да ли сте Ви могли несметано да се вратите у полицијску станицу без икаквих последица?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па сем ако да нас терористи у близни нападну и да пуцају на нас, то је.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Не разумете ме, да ли је неко Вама претио константно док сте скупљали лешеве, морате да скупљате лешеве, скупљајте лешеве или сте Ви несметано могли да се вратите у полицијску станицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче није он рекао уопште да је њему неко претио, значи немојте константно да је неко претио. Уопште му није претио, рекао је да није нико му претио.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: У реду да ли је претио уопште у том тренутку?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Није, није.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Значи могли сте несметано да се вратите у полицијску станицу?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли сте Ви икога известили о убиствима које сте видели? Да ли сте известили командира полицијске станице о томе шта се десило?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја лично не.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли је Сретен Јанковић са којим сте били доста времена заједно, јел тако?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Тога дана конзумирао алкохол?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То не могу да се сетим.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Јесте ли видели када је кренуо камион?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: За утовар?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Не, када је, камион је натоварен, јесте ли видели кад је он кренуо?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Па данас сте изјавили да сте видели да је кренуо у правцу Призрена.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па ја сам рекао да је кренуо у правцу Призрена, али.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Одакле знате?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: За сакупљање лешева у правцу Призрена, а ја нисам могао да претпоставим где ће он да, јер он је тако био паркиран.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Покажите на скици молим Вас како је био паркиран, ако можете кабину означите кругом, а приколицу правоугаоником?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: И да Вам донесем тамо ил како?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Не, не само Ви нацртајте.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ево ово што цртам то је тај правац камиона.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Па да ли је он био усмерен у правцу Призрена или Приштине, или је био на средини?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: На средини он је тако се паркирао да је могао да скрене и лево и десно.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Хвала лепо немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Изволите.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Господине Вељковићу Ви сте по овом питању имали више ситуација, више контаката са правосуђем и са полицијским органима па бих се ја осврнуо на два контакта, на контакт који сте имали са УБПОК-ом, то су припадници полиције и на контакт који сте имали са тужиоцем у Лесковцу, можете ли мало јасније да нам попричате како су текли ти разговори у првом, како у другом случају? Где су Вас конкретно саслушавали припадници УБПОК-а, где Вас је саслушавао тужилац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац знамо.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: УБПОК шта значи то?

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Управа за борбу против организованог криминала, то би Ви требали да знате, Ви сте полицајац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините, јел то предлог одбране да се искази из како каже УБОПОК-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је питање само како је.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: То није предлог одбране, не говоримо о садржини исказа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али какве везе онда има ако немамо, ако ми немамо садржину исказа, како ћемо, о чему онда причамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: О којим околностима кад не знамо о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, ми овде апсолутно не предочавамо исказ, само мало. Ми не предочавамо исказ који је дао пред УБПОК-ом. Према томе немоте тако.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Не, не предочавамо него само где је саслушаван човек?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ево ја ћу да Вам кажем где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Значи први пут ја сам саслушаван у ул. Кнеза Милоша 101, значи мени је усмено саопштено од стране старешина да се јавим у 9 сати ујутру, то је први пут. Не могу да се сетим тачни датум, али знам да је била друга половина фебруара 2003. Други пут сам саслушаван у Специјалном суду од стране Милана Дилпарића, непуних годину дана касније или годину дана је прошло. Трећег пута ја сам саслушаван у Лесковцу.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: То у Лесковцу појасните мало саслушање? Ко је, прво где се обавило саслушање, ко је био присутан?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: У првом случају?

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Не, него то у Лесковцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Лесковцу.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: У Лесковцу значи заменик окружног јавног тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте молим Вас, тачно стоји, где је било у којим просторијама, ко је био присутан, све то стоји у записнику.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Нешто сте помињали да Вам је тужилац говорио да сте се Ви изјашњавали, па ако други тако кажу, онда је то тако, хоћете ли мало конкретније нешто о томе да кажете?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не би знао.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: На основу чега сте ово сада рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту има у једном од транскрипата, то је тачно да каже да га је тужилац питао, па је онда он рекао, ако су други казали онда је то тако, значи да је предочаван неки исказ неког сведока или било кога од њих, па је он рекао, па јесте ако је то тако онда је тако. Објаснио је.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Па хајде онда да Вас питам једноставним језиком што поменуште онда Нишавића, Митровића и ове људе за које данас категорички тврдите да нису били?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините, нема категорички, то категорички тврди то није ни једног тренутка изговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није ни ушло у записник.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Односно.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Нишавића доле у Лесковцу, а Митровића ја сам Вам рекао, значи нема шта нећу уопште да се око тога петљам.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Добро, прихватамо Митровића да нисте у Лесковцу помињали, али Нишавића?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Управо зато што су и други тако као рекли да је он тамо био, управо из тог разлога.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: А Ви га јесте га?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел га видите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: А ја кажем да га нисам видео нити у својој канцеларији нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи само у том смислу да поставим једно питање, дозволите молим Вас, када сте виђали Нишавића тих дана, како је он био обучен?

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: То сам и ја хтео.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То не могу да се сетим. Знам да је он радио док је било мирно у цивилу, е сад не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од бомбардовања? Да ли је био у цивилу или је био у униформи?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Од бомбардовања не могу тачно да се сетим. Не, не могу да се сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га Ви видите тих дана? Да ли га видите уопште?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Он је после тих дана је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 24-ог бомбардовање, да ли сте га видели, да ли је био ту?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 25-ог?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не. Мада кад смо се изместили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти догађаји, значи о којима ми данас говоримо 26., још једном питали смо вам масу пута, да ли Ви видите Нишавића ту?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, нисам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте рекли да је био Мишко Дебејац? Што сте то изјавили кад Вас је тужилац питао?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Управо из тог разлга што су и други то изјавили па ми је он рекао да је он био и тако.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ви сте радили у ОУП-у Сува Река, Мишко Дебејац претпостављам да је радио у ДБ-у, јел тако?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Баш тако.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли је Мишко могао да нареди Вама или било коме из ОУП-а или је неко из ОУП-а од старешина могао да изда наредбу Мишку?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Знам за униформисане раднике Мишко није могао да да наредбу, а за друге ствари не могу да Вам кажем.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли су униформисани радници њему могли да нареде?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Исто и то не могу да кажем ништа.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Колико Ви дуго познајете Мишка?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Од првог дана, значи тачније од 23. августа 94. године.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли је након давања свих ових изјава неко од окривљених или од њихових породица вршио притисак на Вас?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли је неко, да ли сте имали контакте са окривљенима?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли сте имали контакте са оштећенима, са Албанцима?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли је неко из службе Ваше контактирао Вас око овог случаја?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Око сведочења?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не. Јер ја пазите ја сам у два случаја из станице измештен да идем где треба да се јавим од стране претпостављеног старешине а у ова два случаја потпишем доставницу и онда старешини кажем да имам суђење, мада је и он упознат са тиме и онда ми он уклопи радно време и толико.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Нисам разумео суштину онога што сте рекли за случај да се нешто деси тамо у Медвеђи први метак би био мој?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, у том случају зато што су колеге већ сазнале да ја овде долазим, значи упознати су са тиме. Мени нико не прети, али ја то примећујем, осети се по понашању.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Дакле ко би испалио тај метак?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Е то већ не могу да покажем прстом. То не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас немојте молим Вас такво питање.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Добро, захваљујем.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Кад Вас је тужилац питао рекли сте да је у дворишту полицијске станице било око 10 полицајаца, што активног што резервног састава, да ли је ту било неких лица који нису припадници полиције?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Да ли је било припадника територијалне одбране?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не они су после тога били.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Кад та група напушта двориште полицијске станице, да ли Ви видите ко је међу њима?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То већ нисам могао да јасно видим.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Сад ћу да Вас питам да ли је и тада евентуално међу њима био неко ко није припадник полиције?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не није, то не могу ништа да сигурам.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја имам само једно питање за сведока везано за ово што је мало пре колега Лековић питао ја бих исто хтео да се надовежем кроз моје питање, ако може сведок да одговори суду везано за тај притисак који је тужилац на њега чинио приликом давања његовог исказа у септембру месецу 2005. године, обзиром да данас уопште није поменуо Рамиза Папића мене занима да ли је тај притисак део тог притиска?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините, извините није тачно да није поменуо Рамиза Папића.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Није он уопште поменуо Рамиза Папића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Баш га је изричито поменуо да је био присутан.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Није уопште изричито, можемо да погледамо транскрипт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако. Молим Вас на моје питање кад сам ја предочила да је децидирано тврдио када је био саслушан да је тврдио



да је био Папић Рамиз, обзиром да га ни јуче није спомену ни данас он је одговорио да је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако, да је био и Папић Рамиз.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Децидирано је тврдио да је Папић био ту.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да ли може да понови, ево нема проблема, да ли је?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ма он је био у тој патроли, али ја не могу да сигурам да је он ишао тамо у кући да пуца, да убија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад га видите у ком моменту га видите, Папић Рамиза?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ма ја кад сам улазио у дворишту он је био у дворишту кад сам излазио из тог објекта он је био ту, е сад није исто убити човека и стајати у дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га видите кад иде та група коју Ви називате група за убијање, да ли га ту видите међу том?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Е већ ту га нисам, ту већ нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га видите код пицерије?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Код пицерије не могу да ситурам, а у тој групи тамо нешто га нисам могао приметим, а сад да ли је.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: То сам га ја добро чуо шта је он рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доста је о томе говорио јер ја сам инсистирала на томе зато што је децидирано тврдио.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ево сад је појаснио, сад је појаснио да га није видео, сад је појаснио. Е мене сад занима моје питање, ево сад драго ми је да смо то појаснили, моје питање је врло конкретно да ли му је тада тужилац сугерисао да помене и Рамиза Папића у целу ту причу и да га убаци у целу ту причу? Значи врло је просто и конкретно питање, да ли може да се сети тога пошто му је ето то говорио за Нишавића, да ли му нешто слично тужилац и за Папића говорио?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: За то не могу да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је питао да ли је био Папић Рамиз, јел Вас питао тужилац?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ма он је мене питао да ли је био Папић Рамиз ту у дворишту, а сад да ли је он тамо кренуо или није то не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Враћамо се поново на оно на шта сам ја толико инсистирала зато што је децидирано изјавио «ту је био Репановић, ова група за убијање коју сам поменуо», па сад набраја «дакле Чукарић, Тановић, Петковић, Мишко Дебејац, Папић Рамиз», ја сам Вам то

предочавала, значи јел Ви то видите све ту целу групу коју сте децидирано тврдили да су они били ту? Јел видите и Папића међу њима? СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ма ја сам видео у дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али овде стоји и група за убијање? Ту сте их сврстали?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Управо то хоћу да разјаснимо, да ли је то њему тужилац рекао или је то он? Мислим то и јесте поента мог питања, мислим извините колегинице али само на основу тог исказа мој човек годину и нешто дана лежи у притовору, а да нисам имао на Косову сличне ситуације не би на томе толико инсистирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде покушајте, сетите се?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија ја ово доживљавам, извините, као притисак на сведока коме је стављена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може притисак, него само му се предочава, али то је, само мало молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Притисак смо видели ко је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али кад изговорите реченицу, смо због овог исказа који је дао сведок мој седи годину и по дана у затвору, то је притисак на сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало тужиоче, ја сам то предочила и Ви сте дали тај одговор какав сте дали, нисте сигурни или сте сигурни да је био Папић Рамиз, шта данас кажете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао Вам је судија, већ Вам је то рекао, без икаквог притискања на Ваше изричито питање сви смо то чули и сада га вртите, човека који је уплашен који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем, одмах да Вам кажем, више пута ова питања су се постављала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који како је рекао уплашен и разочаран, сад га десет пута питате исто питање и он наравно даће Вам шта Вам треба и на крају ће Вас питати реците шта хоћете да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, јел имате следеће питање.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја сам само то једно питање ако може да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је више пута је у току дана одговорио, више пута, ова питања су се јако много понављала.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, мене још једном занима, није на ово уопште, то је једино питање на које сигурно није одговорио, да ли је тужилац њему сугерисао да помене Папића, врло је просто питање? Да ли може да се сети тога, нормално?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да се сети, добро и то је одговор. Јел имате неко питање још? Изволите.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Нека нам сведок каже да ли зна који је надимак Јанковић Сретена?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Цеци.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Рекли сте да сте ушли у дежурну службу и да је неко ушао и узео кључ од притвора? Да ли знате ко је узео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, не зна.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли зна да ли је то било једно лице или више лица?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: За шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кључ.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: А исто и то не могу да се сетим.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли је то лице или лица која су узела кључ, та лица извела тог притвореника из притвора?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: И то исто не могу да се сетим.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Рекли сте у пицерији кад сте изашли, односно не знате да ли је прво убијено тај мушкарац или та жена, након тога да ли је било још лица који су показивали знаке живота?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, ја нисам могао то да приметим.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили да ли је др Бобан Вуксановић прилазио тим лицима и да ли је вршио констатацију да ли је неко преминуо или није? Да ли је проверу вршио?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не није ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви видели или није?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ма ја сам видео он је ту био, ништа он није над њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није проверавао ништа?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Колега Исаиловић Вас је питао, а ја Вас конкретно питам да ли сте Ви лично непосредним опажањем видели да је Слађан Чукарић убио било кога?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, значи лично нисам видео, лично.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Следеће моје питање је, када сте дошли до пицерије и ушли у ту пицерију какво сте стање затекли, да ли је било дима у пицерији?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Дим није био, али се осећао мирис барута унутра кад се уђе.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Рекли сте да сте из пицерије извукли негде око 30-ак лешева, јел тако?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли су били у деловима или у комаду?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Они су били цели, цели људи није био значи откинутих тих екстремитета, није било откинутих. Значи ампутираних делова тела, није, није.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Ви сте радили у полицији и завршили сте обуку, да ли сте икада бацили бомбу?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: У полицији не, а пре тога да.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли Вам је познато како дејствује бомба у затвореној просторији и какво дејство изазива?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија какве везе то има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање није за сведока, молим Вас, то питање како дејствује бомба стварно није за сведока.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Убилачки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати на то питање. Изволите даље.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Следеће питање је да ли сте се Ви лично приликом давања ових изјава уплашили за себе када сте давали изаву у Лесковцу?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не уопште.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала судија немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Само да видимо браниоци да ли имају још питања?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сведок је на почетку исказа говорио о Посебној јединици у оквиру ОУП-а Сува Река, да ли може да нам каже ко је командовао том јединицом? У чијем склопу је та јединица била?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: У склопу Призренског секретеријата, значи са њима је ишао заменик командира из Суве Реке Драган Борисављевић, а кажу да је био главни за ту посебну за секретеријат Призрен Вељко Раденовић као заменик начелника одељења.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То значи они када иду у оквиру Призренске те јединице они су под командом СУП-а Призрен?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Немају никакве везе са ОУП-ом Сува Река?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не они тамо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: А кад нису ангажовани у оквиру тог ПЈП или како се зове те јединице у Призрену, шта раде они?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: У распоред се ставе па зависи где.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Да ли обављају редовне дужности полицајаца?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Хвала.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Поменусте мало пре камион неки који је дошао из правца Призрена и паркирао се преко пута станице, питање је колико људи је било у том камиону ако сте видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче је рекао, видео је само једног човека, видео је возача.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, није нико није питао колико је људи било, па да каже један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Добро. Да ли је тај човек излазио из камиона?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја не могу да се сетим да ли је био у станици, а.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја Вас питам да ли је уопште излазио, он је био казали сте да сте га видели да је паркиран преко пута станице?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Он је изашао доле код бензинске пумпе кад смо ове лешеве утоварали.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Од момента, а значи пре тога није излазио?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Пре тога не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Да ли можете да нам кажете те лешеве које сте скупљали на Рештанском путу, ја би Вам у ствари предочио изјаву коју сте дали 05. марта 2004. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је страна?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Сад моја страна не одговара вашој јер сам ја то смањивао због обима, али прочитаћу целу, код Вас би можда било на 20 страни, на питање истражног судије, а кад кажете ово да је било неколико дана пре тог убијања два, три након почетка бомбардовања, шта је било са тим лешевима, Ви одговарате «пазите вероватно или су их они сакупљали, то је тако седело, па смо их ми заједно са овим покупили то већ не знам, мада сам ја осећао неки од људи страشان смрад, могуће је да су то два до три седели, а то је већ било пролеће топлије време»?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То су били у тој близини ти људи, е сад могуће да је једноставно нечији.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Јесу то тај смрад јел су то стари лешеви, моје је питање?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не могу ја да одредим да ли су они неколико дана пре тога убијени или нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То стварно то није исто питање за сведока.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не може он старост.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не могу ја да одредим.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, не јако је интересантно питање да ли су стари лешеви или нису?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како би он то знао?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па ја сад предочавам да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он експерт да би одговорио на такво неко питање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим Вас, ја предочавам изјаву коју је дао 03. марта,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 05. марта.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Односно 05. марта 2004., «пазите вероватно или су их они сакупљали, то је тако седело, па смо их ми заједно са овим покупили, то већ не знам, мада сам ја осећао неки како људи страشان смрад, могуће је да су то два до три седели, а то је већ било пролеће топлије време», јел можете да нам протумачите ову?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће је да је то начин изражавања, седели.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ево ово што сам прочитао да нам само појасните?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте мислили под тим седели лешеви?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: И смрад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда је то начин изражавања његов.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда је и то начин изражавања, јел можете да објасните, да мало нам поласните шта значи седели ту лешеви?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не могу да објасним то, значи не могу ја да проценим да ли је било раније убијен или није било па на основу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја не тражим процену његову да ли је било раније убијено, него да само протумачи изјаву коју је дао. Не тражим процену или не знам шта, није он стручњак, али он је овде рекао то што сам ја прочитао, сад да ја не прејудицирам ствари.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не знам, на то питање стварно не бих могао да дам одговор.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, немој да одговорите, нека тумачи ко како хоће. Још једно питање у вези тога, у вези утовара на Рештанском путу, да ли се сећате да ли сте ишли тим камионом до раскрснице Рештанског пута и пута за Пећане?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите тим камионом? Није он ишао тим камионом.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Тај камион, не у који су убацивали, није он ишао камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То не могу да се сетим.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не можете да се сетите, добро. Даље, цитирам Вам изјаву од истог тог датума, у ком правцу сте Ви после тога отишли, «ја сам ишао у правцу Рештана, значи право сам утоварао те људе», колико је укупно тих лешева било, «било их је много, од прилике можда 30-ак, ако не и више и мушкарци и жене, а после тога у тај кафић и деца», овде сте, да ли можете да ову изјаву, део изјаве, протумачите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ма ми ако сам ја тако рекао, ми вероватно кад смо те људи што су побијени поред пута сакупили, можда вероватно горе смо тражили место где да направимо полукруг и због тога у том смислу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел стоји да сте на Рештанском путу убацили у камион 30 лешева као што сте рекли, пре кафића?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не то.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте чули, јел Ви слушате шта Вам читам ја?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја слушам одлично, чујем.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Читао сам Вам и питање и одговоре Ваше, Ваш одговор је био да сте на том путу од прилике можда 30-ак ако не и више убацили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је он и данас је објасио, четири-пет лешева на Рештанском путу, око 30-ак у пицерији.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Судија, знам ја шта је рекао данас, ја му педочавам изјаву коју је дао у марту месецу 2004. године, а данас је рекао на питање тужиоца да се тад најбоље сећао догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, ево сад је објаснио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Шта је сад објаснио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто, поновио је оно што је данас рекао. Тражили сте да протумачи, он је протумачио на начин како је протумачио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да, да, кад каже ових 30 на Рештанском путу, јел стоји то или не стоји?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико на Рештанском путу?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па ја сам Вам рекао можда четри-пет, колико сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Даље имам питање, у ствари не би имао питање, имао би да му предочим изјаву сведока који није саслушан, мислим да то нећу да радим. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, сведок који није саслушан не можемо да предочавамо. Хвала, да ли има још питања браниоци? Изволите.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Судија хоћете ми дозволити још једно допунско питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли је Цеци био сво време са Вама?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Шта се дешава кад сте утоварили ове лешеве, Ви се враћате рекли сте да се враћате у ОУП?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Шта бива са Цецијем, где он одлази?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То већ не могу да се сетим, да ли је кренуо самном у станици или је остао онде код бензинске пумпе или испред те пицерије то не могу ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала. Тужиоче Ви сте хтели нешто? Имате још? Не, не нисмо онда, нисам видела, нисам Вас видела да сте се јавили.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Господине Вељковићу Ви сте у свом исказу и код истражног судије, говорим о транскрипту да би могли да пратимо, дакле у оном исказу који сте давали у просторијама Специјалног суда у присуству бранилаца и тужиоца, поменули неки догађај да сте се са Митровићем видели 2003. године?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, то јесте.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли можете то да нам сада кажете?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја могу да кажем, значи ја сам био први пут рекао сам саслушаван у другој половини 2003. године на околности овог случаја и онда неко не знам од колега, тамо он је долазио горе у Сијаринској Бањи и онда је.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта је он био по?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: По службеној дужности је ту долазио у Сијаринској Бањи на терену, и онда кад је он вероватно је не



знам од ког колеге је чуо да сам ја био и онда је замолио, вероватно је старешине доле питао кад ја радим и у том времену кад је он био на терен ја сам био на позицији Свинце на посебном задатку и онда је колеги Зорану Радовићу неко рекао да ја сађем са те позиције и да се видим са њиме. Е сад ваљда ме питао Зоран Радовић тај колега да ли би као хтео да се ја видим са њиме у Сијаринску Бању, ја сам рекао нема проблема видећу се. Онда то јутро ја сам се са њиме видео у том ресторану где су они јели и ми смо обављали разговор можда једно 5 минута и онда је мене он питао шта су те питали, ја сам му рекао шта су мене питали, значи за ту околност случаја али сам ја њему отворено рекао тад, реко ја сам за Вас рекао да Вас тог дана нисам видео да сте Ви били у просторије станице.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви сте му то рекли због тога да би му то рекли или он стварно није био тога дана?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, он тога дана није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, рекао је да га није видео.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Због контекста, због тога постављам то питање, да не буде рекао је јер му је обећао.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не то, то не може.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је он на Вас вршио неки притисак?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је он тражио да ви њега не помињете или било шта?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не то није ништа.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Такође сте поменули да сте били у полицији на претходном саслушању код истражног судије, дакле опет говорим о транскрипту, и помињали сте неке фотографије, ако судија дозволите ја ћу цитирати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците која је то страна, јел то од 05.03.2004.?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То је страна 58.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не годину дана раније је то било.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: 27.03.2006., Ви кажете овако на страни 58, средина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажете «то су мени људи рекли», ево прочитаћу и моје питање да не би било истргнуто из контекста, то је тачно на средини стране судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да нашла сам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала, значи страна 58.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питање.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Питање браниоца гласи «сада само да се вратимо на ово «Чегар 1» помињали сте у једној и у другој изјави, нешто, шта Вам то значи, на шта Вас то асоцира?» то је било питање моје, Ви сте одговорили «то су мени људи рекли, ја када сам отишао први пут да дам изјаву, они су ми рекли «Чегар 1» и показали су његову фотографију», затим у наставку на моје друго питање на страни 59 мало нешто пре половине стране, судије, на моје питање «шта су Вам још рекли за њега?», сведок одговара «да је кажу, овога познајете «Чегар 1» и он је био у Сувој Реци, ја сам се мало размислио рекао сам да је био на испомоћи», значи моје питање, ово је тачно претпостављам што сте изјавили код истражног судије?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Моје питање, ко Вам је показивао ту фотографију Митровића?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не могу, људи који су ме испитивали.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А где, где?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То је била прва изјава коју сам ја дао у другој половини фебруара 2003. године и то је био прилично велики онај омот списка и онда су мени показали његову фотографију, фотографију Папићеву и не знам још чију фотографију су ми показали.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи то су једини три фотографије које су Вам показали?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Захваљујем. На истом транскрипту, дакле на истом, у истој изјави пред истражним судијом, на моје питање како је дошло до давања ове допунске изјаве тужиоцу након што сте саслушани од стране истражног судије Дилпарића, Ви нисте одговорили, сада Вас питам конкретно да ли сте Ви неке нешто у вези овог случаја пре давања изјаве, те допунске изјаве код тужиоца, рекли да сте се нечега сетили, да имате нешто да допуните, да имате нешто важно тужиоцу да кажете и да ли сте Ви преко својих старешина или лично на било који начин иницирали тај разговор са тужиоцем или ако је то био неки други начин Ви реците?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Мислите у Лесковцу?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: У Лесковцу мени је од стране командира саопштено прво да се јавим код начелника одељења и у колико сати, ја сам отишао код начелника одељења, он ми је рекао он је

био упознат са тим каже јесте код мене треба да се јавиш, међутим треба да идеш у јавно тужилаштво или доле на портирници станице, нека ти објасне да видиш где треба да одеш. Они су ми показали ја сам ту отишао, јавио се на портирници после једно 15 минута мене је позвао заменик јавног тужиоца да дођем и онда сам ја већ тад код њега видео оптужнице да су биле откуцане пре него што сам ја дао изјаву, 9 људи су били на тој оптужници, а шта је било испод тих папира то већ нисам могао да му претурам по папирима и тако. Тад сам ја видео 22. да они планирају већ људе да лише слободе пре него што сам почео да дајем изјаву.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Имао сам још неколико питања.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То су били девет људи, а сад су осам, значи једног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, само на питање одговарајте.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Након овог одговора немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли има још од бранилаца?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли сте се можда Радославу Митровићу ту у Сијаринској бањи када сте се састали жалили да Вам је неко претио у полицији?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Сада везано за ово што је рекао за саслушање у Лесковцу, молим Вас, ја бих да се изјасни сведок да ли је он тражио разговор са тужиоцем? Али нека то мало јасније каже, да ли је он тражио разговор са тужиоцем или је тужилац тражио разговор са њим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да одговорите конкретно, да ли је тражио тужилац или сте Ви?

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Просто и једноставно.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Тужилац је тражио разговор самном јер је мени старешина из станице рекао када да се јавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И немојте више то сте даље.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Код начелника одељења полиције, толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Прво питање судија, да ли је полиција радила по закону до овог догађаја, по Вама?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Где? У Сувој Реци?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините на шта се односи питање?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: О чему причате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је полиција радила по закону.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте, свако ко је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За шта?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите одговорите. Уопште пита да ли је полиција радила по закону. Изволите, одговорите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Сувој Реци или после Суве Реке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао Вам је на почетку јуче, да је прекршено да су правили кривична дела, па зато то је.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Молим Вас, да ме не прекида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, молим Вас, тужиоче дозволите нека одговори на питање. Изволите одговорите. Одговорите јел по закону радила? Јесте или није?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте, јесте, свако ко је прекорачио овлашћење он је одговарао, е сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите даље питање.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Следеће питање, Ви сте били евидентичар, јел тако?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је станична евиденција уредно вођена?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је било било каквих примедби у вези вођења станичне евиденције?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја док сам био доле није било, мада контрола није долазила, вероватно да је дошла можда би нешто нашла неисправно, можда не би, значи то не могу ја да залазим.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Још једно питање, да ли је све што је неком наређено и сва документација записана и да ли је то чувано?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел нема више питања? Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајде да се надовежем на ово. Ви почињете исказ са тиме да није све записано јер је све у компјутерима којих више нема, па немате евиденцију о томе, тако почиње исказ.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Молим Вас судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то је његово сазнање, он је евидентичар, он зна да ли је евидентирано или није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Небитно је, мислим потпуно је небитно, нисам то хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Било је питање да ли сте известили комадира о догађајима у Сувој Реци, па сте рекли нисам, е сад ми питамо зашто?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: О чему ја њега да извештим кад је он мени први рекао, кад је он први знао за то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Како ја могу њега да извештим шта и како је било кад ја средство принуде нисам ни употребио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, следеће питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На две ствари одговарате, зато што су била средства принуде или зашто?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па то је средство принуде, употреба ватреног оружја, то је средство принуде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел зато што је он знао и што вам је наредио или зато што Ви нисте применили средство принуде?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Зато што је он знао и ја нисам применио, шта ћу ја да га извештавам у вези тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате још питањ тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам, сад ћу. Вратићу се на ово после, само мало. Овако кад Вас слушамо то о чему Ви нама причате то траје пар минута, чули наредбу, одбили, ушли у полицијску станицу, после пар минута извели, убили човека, после пар минута отишли, Ви после пар минута отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И питање кад се сви ти минути саберу тај круг који сте Ви направили, то није више од између пола сата и сат времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, одговорио је толико је по његовој процени то трајало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад ја кажем ако ми сад то саберемо што причате то је пола сата – сат, а он каже да је то трајало 3 сата, шта је сад са тих 2 сата који фале?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви рекли.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Са све утовар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је он рекао своје, колико је трајало од прилике, то је његово колико је трајало, како је рекао рекао, одговорио је на то питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али то је остало нејасно шта се радило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је његова процена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесам ја то добро сабрао или нисам добро сабрао ове минуте?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Пазите ја сам Вам рекао то колико је трајало, значи од момента убијања до момента утовара свих лешева, значи ја сам то сакупио, е сад баш од прилике временски колико је трајало убијање људи то не могу баш ни ја тачно да одредим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је овај др Бобан помињао неко оружје да је пронађено код тих људи у пицерији?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја то уопште нисам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ови камиони за које баш сад није сасвим јасно, ја сад нећу да Вас тиме гњавим, Ви у истрази помињете жуту, помињете боје, помињете па онда кажете не знам како, сад дал су један или два, није важно, нека иде тако. Одакле ти камиони, ко их је позвао да дођу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То не знам, то исто не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли онај трактор који сте помињали, да ли је он био већ тамо на путу или је кренуо иза ових који су?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: И то не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одговорио детаљно је све одговорио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви чекали да ли је овај камион иза кога сте Ви кренули?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он био у тренутку, овај што кажемо одред за убијање кренуо, да ли је био паркиран или се чекало да дође из Призрена?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте, сад да ли је био заустављен или паркиран, које време пре тога је било да је дошао, то немам појма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шофер где је био сво време?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: А то већ не могу да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је кад сте Ви кренули, да ли је онда и шофер ушао у кабину па кренуо?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па нормално он је морао да неко седне у камион да га упали да га.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али где је био шофер до тада?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Е то већ не могу да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је обавестио шофера да крене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна то.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: И то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел Вам то изгледало синхронизовано, та појава камиона и Ваш полазак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како, то је важно питање, судија, ако овде имате причу о ратном злочину значи неко је то све обезбедио, наредио, довео, синхронизовао, наредио да се крене, они су кренули истог тренутка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, све је одговорио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И он каже јесте, сад је рекао јесте синхронизовано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта мислите ко је то урадио?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ко их је известио?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас ко их је известио, он је рекао да не зна, не зна.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је руководио том акцијом тог дана по Вама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко руководио том акцијом уопште? Да ли Ви видите да неко руководи?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ма није, није, то је био значи само командир станице и ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Значи то нема шта да причам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то, само командир станице?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, е сад он одакле је добио, да ли је он добио са друге стране наређење или не то је већ питање дискутабилно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сво време о томе причамо. Шта Вам је још тај тужила, ајде овако био је притисак, ајде то је.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не ништа више није био притисак, то је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како тај притисак сад изгледа, он пита, јел пита ко је био ту, па Ви наређате имена или он каже мораш да кажеш да је био тај и тај ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то изгледало?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не није он рекао мораш да кажеш.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас противим се, објаснио је како је ишло то и како је цитирао имена, да је на његов.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није објаснио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Имате у транскрипту од и данас је рекао, а и у транскрипту у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, то смо коментарисали.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Све је искоментарисао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако је тужилац нешто погрешно немојте га штити сада Ви тиме. Ја сад управо хоћу да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ви хоћете нешто што није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче ја вам уопште нисам дала реч.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја управо хоћу оно што је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас сачекајте да чујемо, питање је значи гласило, на који начин је све објаснио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На који начин је тај притисак сад да не одемо одавде да неко помисли случајно да је неко.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да Вам кажем он је само мени рекао у смислу тога кад ме питао да ли је био ту тај, ја кажем у смислу тога нисам сигуран, а он каже е сад туђе и друге изјаве је он читао, каже сви кажу да је тај и тај био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то објаснио, детаљно, детаљно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел онда он променио Ваше мишљење па сте Ви остали при томе да није био?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Значи ја на основу закључка већине онда сам и ја том мишљењу придружио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, више пута је објаснио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која су та имена, која су та имена за која сте Ви променили, само ми то реците?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па то је било за овог Анђелка Поповића, било је за Тодора Јовановић, било је за Мишка Дебејца, значи за њих тројицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било за Папић Рамиза?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Било је и за њега, било је и за њега.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И за Јовановић Ненада, да ли је било?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте, јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било за Папић Рамиза?



ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, молим Вас, за Јовановић Ненада му је предочено и рекао је да није сигуран за Јовановић Ненада од самог почетка.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не говоримо о транскрипту од 26. марта 2006. године, где је све ово што га пита на моја питања и како је дошло до тога да му је читао и говорио јавни тужилац, а да је он одговорао и дозвољавао могућност, зато Вам то кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има још питања?

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Драго ми је што се Ви конкретно питали и да сад то не буде утицај је вршио брашилац и тако даље, да ли је било за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: После ових питања стиче се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте ја нисам завршио, опростите.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Судија ми је дала реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате још питања? Сачекајте молим Вас, ја сам мислила да сте завршили, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам питао, он је рекао три имена, онда сте питали јел био Папић Рамиз, он каже јесте, па сад ја Вама, страна 17 записник код истражног судије, да ли Вас је истражни судија притискао да помињете Папић Рамиза или сте на питање да ли је и Папић Рамиз био ту, Ви одговорили да био је ту?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не он није притискао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што би Вас онда тужилац притискао ако сте то већ рекли у истрази? Шта да Вас притиска за нешто што постоји? Јел Вам то делује паметно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 05.03.2004. године, када сте саслушани код истражног судије па је набрајано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одговорите ништа страшно није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тодор је био ту, а Папић Рамиз пита Вас истражни судија, а Ви кажете јесте били су ту?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па ја у смислу тога зато што је он радио у патроли да је био он у оквиру станице нон-стоп ангажован.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте Ви то тако рекли, данас кад Вас је судија питала јели био Папић Рамиз, Ви сте рекли јесте био је Папић Рамиз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо инсистирати све је ушло у транскрипт, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се извињавам не зна ни колега тужилац како је то рекао тада сведок код истражног судије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знам врло добро како је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас овако нећу дозволити на овај начин да се разговара у судници.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Сви знају само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, јавите се за реч, ако Вам дозволим можете. Јел имате тужиоче још питања? Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Ја би само замолила сведока да нам каже пошто је рекао кад се вратио у полицијску станицу да је већ стигла наредба о томе да нема више убијања, како стиже та наредба? Него да се само иде од куће до куће?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па то стиже наредба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па то стиже наредба или телефоном или факсом, ту нема шта да се прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, или телефоном, објаснио је.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То је наводно наредба судије из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Детаљно сте објаснили нећемо се понављати, јуче је објаснио све како и телефонски како је ишло, све је објаснио и да се после жена јављала, све је објаснио.

НАТАША КАНДИЋ: Јавила се жена телефоном, а ко онда иде од куће до куће и?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Е то нисам већ видео који колега је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сте рекли и то сте јуче детаљно одговорили.

НАТАША КАНДИЋ: А јел видите колоне на улици?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: А колоне се виде после пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је детаљно објаснио јуче и о колонама и све видећете добићете транскрипт, детаљно је испитан, понављамо се јако много питања се понављају. Молим Вас дајте питање које није било постављено. Изволите?

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: После питања тужиоца стиче се утисак да је била нека организована акција и да је њом руководио Радојко Репановић? На који начин је он руководио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо никакав утисак да стичемо, то Ви стичете утисак.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Не него је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, питање је конкретно.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Прочитаћете па ћете видети и онда ћемо бити ускаћени за питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Исаиловићу конкретно питање, нећемо да тумачимо.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли је било организоване акције тога дана и да ли је ту акцију водио командир полицијске станице?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ма он чим је наредио, чим је испред његове очи кренула ово убиство како није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Детаљно је, јуче је исто одговорио.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Реците ми јел он на терену био са вама?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ма он са нама није био, али био је у канацеларији.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Откуд знате да је био у канцеларији кад сте Ви били на терену?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па где ће онда да буде ако не у својој канцеларији кад је ратно стање. Па где је могло да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само да се наставим на ово запажање, врло добро запажање колеге заменика тужиоца, реч је о датумима знате и сами она изјава код истражног судије је била годину дана пре саслушања у Лесковцу па остаје нејасно што би Вас неко притискао да кажете познато, а ја би се само на то надовезао, да ли је на Вас истражни судија када Вас је саслушавао вршио било какав притисак?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Мислите судија Дилпарић?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да казујете различито код истражног судије у односу на оно што сте данас овде казивали, а претпостављам да ми јуче и данас нисмо вршили неке?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не није, није он вршио никав притисак.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али сте ипак различито казивали, ја сам Вам неколико тих ствари предочио, ако се сећате?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не није он на мене никакав.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако се то не може објаснити никаквим притиском, како Ви објашњавате те разлике у својим казивањима? Разумете? Те разлике у својим казивањима које су неспорне, предочене су Вам не само са моје стране него и од стране пуно учесника у овом поступку? Предочене су Вам, цитирани су записници о Вашим казивањима, значи слушали смо оно што сте Ви

данас овде говорили, само тражимо неко објашњење одкуд те разлике?  
Одкуд?

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:** На самом почетку прво сте говорили нисам чуо наредбе, па сам чуо наредбе старешина, па разумете током исказа Ви више пута мењате, то сам Вам на самом почетку и јуче и данас предочила, на самом почетку ми се понављамо нон-стоп, стално Вам се предочава говорите различито, објасните због чега?

**СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ:** Ја кажем за ту наредбу да сам чуо пре непосредно пред почетак убијања за то кажем, а после тога за утовар и за ово то већ не могу да кажем ништа да је било, ми смо морали сами да кренемо.

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:** Добро. Оптужени? Хоћете да прекинемо пошто сте јуче назначили да морате да напустите данас? Да прекинемо? Добро. Сутра, не, не оптужени имају како да не. Оптужени имају питања сигурно, то ћемо сутра наставити са Вашим саслушањем.

**Суд доноси**

## **Р Е Ш Е Њ Е**

**прекида се главни претрес, наставља се сутра са почетком у 09,30 часова.**

**Довршено.**

**Записничар**

**Председник већа-судија**